

CHODSKÝ PES

ZPRAVODAJ 3/2023

PF 2024

Dyk Rosa white, Angie Boscco Morávia, Spouky z Dašického zátíší

Are You Ready Noční hlídka, Centauris All Peramans, Deadpool Amans Kynos, Elody All Peramans

KONTAKTY A DŮLEŽITÉ ADRESY

Zpravodaj KPCHP se od čísla 1/2023 vydává pouze elektronicky a je zejména určen členům Klubu přátel chodského psa.

Zpravodaj KPCHP číslo 1/2024 vyjde v dubnu. Příspěvky posílejte do poloviny března na e-mailovou adresu m.trauskeova@seznam.cz.

Příspěvky:

Texty ve formátu .doc či .docx, neformátované, bez dělení slov a bez vložených fotografií. Za čárkou ve větě a za tečkou či dvojtečkou se dělá mezera, před ně mezera nepatří. Podepište se.

Tabulky ve formátu .doc, .docx, .xls či .xlsx.

Fotografie nazvané plným jménem psa se správně psanými velkými písmeny, formát .jpg, velikost přes 2,5 MB (při 100% zobrazení by měl být obličej vašeho psa ostře řezaný). Z odkazu na internetu jednotlivé fotky nevybíráme.

Redakce má právo na redakční úpravy textů. Za správnost údajů v nich odpovídají jejich autoři.

REDAKČNÍ RADA

Marie Adámková, m.trauskeova@seznam.cz
 Zdeňka Koubíková, zafkoubikovi@seznam.cz
 Jaroslava Popková, jar.popkova@gmail.com
 Lenka Svobodová, svobodova.1@seznam.cz
 Alena Kromková, kromka@centrum.cz
 Kateřina Mohapelová, klub.chp@seznam.cz

Cena inzerce (prodej, koupě, krytí):

Řádková do 300 znaků, bez fotografie: 50 Kč
 1/3 strany s 1 fotografií: 200 Kč
 1/2 strany s 1 fotografií: 400 Kč
 Příplatek za každou další fotografií: 50 Kč
 1/1 strany: dohodou

Inzerát zaplatíte na účet klubu s variabilním symbolem 05. Doklad o platbě musí být přiložen k objednávkě, jinak nebude inzerát zveřejněn.

KLUB PŘÁTEL CHODSKÉHO PSA
www.kpchp.org

Adresa: U Pergamenky 3, 170 00 Praha 7
 Bankovní spojení: ČSOB, a. s., Hradec Králové
 číslo účtu: 162 705 919/0300
 IBAN: CZ07 0300 0000 0001 6270 5919
 BIC: CEKOCZPP

Kontaktní adresa:
 Jana Kudrnáčová, Rosnice 19, 503 12 Všetaty

VARIABILNÍ SYMBOLY PLATEB:

členský příspěvek	číslo členského průkazu
svod	02
bonitace	03
krycí list	04
inzerce	05
dotace	06
dar	07
propagační předměty	08
výstavy – specifický symbol je číslo mobil. tel.	
kontrola vrhu	10
členský příspěvek zahraničního člena	11

KPCHP – ČLENOVÉ VÝBORU

PŘEDSEDKYNĚ:

Jana Kudrnáčová
bryvilsar@seznam.cz, tel. 603 511 040
MÍSTOPŘEDSEDA A REFERENT PRO VÝSTAVY:

Karel Peroutka
KarlosPeroutka@seznam.cz, tel. 605 716 618
HLAVNÍ PORADKYNĚ CHOVU:

Ivana Soldánová
IvaSold@seznam.cz, tel. 728 109 962

POKLADNÍ:

Adrijana Vildová
kpchppokladni@seznam.cz, tel. 721 170 287

REFERENTKA PRO VÝCVIK:

Jana Maierová
maierovajana.kpchp@seznam.cz, 608 332 375

REFERENTKA PRO WEBOVÉ STRÁNKY:

Zdeňka Štěpánová
zdenka.stepanova@post.cz, tel. 732 933 402
NOVÁ JEDNATELKA, EVIDENCE ČLENSKÉ ZÁKLADNY KPCHP, REFERENTKA PRO SVODY A BONITACE:
 Sylva Jančová
sylva.vitacanina@gmail.com, tel. 605 233 541

KONTROLNÍ A REVIZNÍ KOMISE

PŘEDSEDKYNĚ:

Lenka Frydrychová
fydrychova.plhov@seznam.cz, tel. 731 085 680
ČLENKY:

Marcela Karenová
marcelakarenova@seznam.cz, tel. 608 530 892
 Zdeňka Koubíková
zafkoubikovi@seznam.cz, tel. 731 730 840

KRAJŠTÍ PORADCI CHOVU KPCHP

STŘEDOČESKÝ KRAJ A PRAHA:
 Zdeňka Štěpánová, kontakty viz výše
Jihočeský kraj a Vysočina:

Lenka Fejerová
zgipova@seznam.cz, tel. 607 572 758

Královehradecký kraj:
 Jana Kudrnáčová, kontakty viz výše
Pardubický kraj:

Lenka Metelková
dasickezatysi@seznam.cz, tel. 724 745 463

Liberecký a Ústecký kraj:
 Adrijana Vildová, kontakty viz výše
Karlovarský a Plzeňský kraj:

Karel Peroutka, kontakty viz výše
Moravskoslezský kraj:

Jana Soldánová
jana.soldanova@post.cz, tel. 774 951 501

Jihomoravský kraj:
 MVDr. Martina Mrňová
martina.mrnova@aurinko.cz, tel. 602 642 223

Zlínský a Olomoucký kraj:
 Ivana Soldánová, kontakty viz výše

VÝCVIKOVÁ KOMISE KPCHP

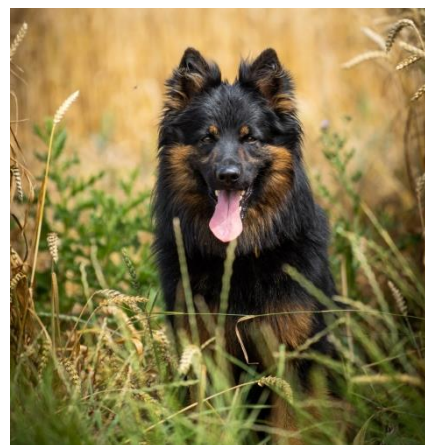
Předsedkyně:

Jana Maierová, kontakty viz výše

Členové:

Zuzana Péčková
 Karel Vild

WEBMASTER kpchp@seznam.cz

Anokí Duke Kapiro

DŮLEŽITÉ ADRESY:

ČESKÝ KYNOLOGICKÝ SVAZ (ČKS)

U Pergamenky 3, 170 00 Praha 7- Holešovice
 tel.: 266 722 111, 266 722 224

• zde žádáte o zaregistrování chovného jedince (po absolvování bonitace).

Při zasílání průkazu původu k přeregistraci chovného jedince v souvislosti s uchovněním je bezpodmínečně nutné zaslat na ČKS i výkonnostní knížku. Bez zaslání výkonnostní knížky nelze přeregistraci provést.

• zde chovatelé žádají o zápisová čísla pro štěňata (viz tiskopis Hlášení vrhu)

e-mail: plemennakniha2@kynologie.cz

• zde vyhotovují průkazy původu pro štěňata

• zde vyhotovují exportní průkazy původu

Na tuto adresu také zašlete doklady k doplnění evidence – v případě, že u chovného jedince získáte další výstavní ocenění nebo od původní registrace absolvujete zkoušku z výkonu.

ČESKOMORAVSKÁ KYNOLOGICKÁ UNIE (ČMKU)

Maškova 3, 182 53 Praha 8
 tel.: 234 221 371, e-mail: cmku@cmku.cz

• zde přiznávají tituly šampionů

• zde vyřizují přiznání chráněného názvu CHS

Titul: *Daiqi Český rubín*
 Zadní obálka: *Chalet Loty Černá luna, Izabell z Letinské kovárny, Elodie Černá luna*

Bilmar z Gipova

Chodský pes ve výkonu – výsledky za daný rok posílejte na: chodskypesvykon@seznam.cz

Zápis ze schůze výboru

konané 4. 11. 2023 od 9:30 h. v Hradci Králové

Přítomni:

Výbor: Kudrnáčová J., Peroutka K., Soldánová I., Štěpánová Z., Jančová S., Vildová A.

Revizní komise: Frydrychová L., Koubíková Z.

Omluvena: Maierová J.

Awarak Frebaro

1. Kontrola úkolů z minulé schůze a z výroční členské schůze (VČS)

VČS:

Přepřepování zápisního řádu

Splněno

Přepřepování využití CHP – aktualizace

úkol: Jančová a Maierová

Zpravodaj: výzva pro majitele krycích psů ke zveřejnění adres na webu KPCHP

úkol: propagační komise

Zveřejňování kontrol vrhů:

Kontroly vrhů jsou na požádání u poradců chovu + statistiky zveřejňuje HPCH

Splněno

Poslední schůze výboru:

Od 1. ledna 2024 vyřadit z programu zdraví podporu DM

úkol: Peroutka K.

Zveřejnit smlouvu s nečlenem na webu KPCHP

úkol: Kudrnáčová J.

Annie Alpha Bohemia

Arvo from the eyes of heartbreakers

2. Jmenování do funkcí výboru KPCHP a změny ve složení komisí

Obsazení funkcí u členů výboru, kteří pokračují z minulého volebního období, bude beze změn s výjimkou jednatele.

Nový člen výboru Sylva Jančová:

Jednatel a evidence členské základny

Pro předání veškerých materiálů kolem evidence osloví Sylva Jančová Katku Mohapelovou.

Egyrra Zejeriss

Nutná změna informací na webu KPCHP (přihláška do klubu atd.)

Doplnění kontaktu na Sylvu Jančovou na web KPCHP

úkol: Štěpánová Z.

Kolajová Lucie – z důvodů časové vytíženosti končí ve výcvikové komisi.

Na webu přepsat revizní komisi na kontrolní a revizní komisi

úkol: Štěpánová Z.

Zuzanu Péčkovou vyměnit za Marii Adámkovou v redakční a propagační komisi

úkol: Štěpánová Z.

3. Plán akcí pro rok 2024

Výstavy 2024:

20. 04. **Klubová výstava s KV**, Pecka
Rozhodčí: Rybářová V. a Krinke M.
sponzor: Mountfield

13. 07. **Speciální výstava**, Pecka
Rozhodčí: Václavík M. a Jílková Z.
sponzor: Royal canin

07. 09. **Memoriál ing. Findejse**, Plumlov
Rozhodčí: Řehánek P., Nováková I.
sponzor: v jednání

Hellbery Lady Černá luna

Bonitace 2024:

Budou vždy druhý den po výstavě.

Svody 2024:

30. 03. ZKO Probluz
14. 04. kemp Žralok (místo v jednání)
20. 07. Pecka
28. 09. Morava
19. 10. ranč Esadera

Eden Zlatý Klondike

Focení na akcích klubu: všechny fotky musí jít přes koordinátorku Zdeňku Koubíkovou + zajištění fotografií na akci klubu a včasné předání fotodokumentace z akce pro uveřejnění na klubovém webu.

4. Klubový zpravodaj + Ročenka

Vydávání Zpravodaje funguje, nadále bude pokračovat v elektronické podobě.

Každý člen klubu dostane kalendář a Ročenku KPCHP (konec r. 2023).

Ročenka – podněty do půlky listopadu poslat Kudrnáčové J.

Kalendář se vytiskne na počet členů a rodinných příslušníků + 30 ks navíc pro potřeby klubu.

Chevy Černá luna

5. Klubový web

Zpracovat přepracované řády KPCHP na web + sjednotit na web a mít tam řády jen 1x na svém místě

úkol: Kudrnáčová J. a Jančová S.

Informace o klubu předělat

úkol: Kudrnáčová J.

Výsledky z výstav nejsou prioritou práce webu, výsledky výstav nepořádaných klubem zapisovat dle vytiženosti webmastera a nebudou se zobrazovat v novinách.

Ax Alcatraz Amicus Regulus,
Siluettia Regenia Bohemia

Artu Dytu Whinedog a Akim pod Malincem

Chase Černá luna

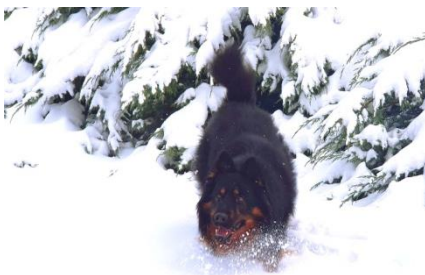
6. Chovatelské záležitosti

Rozšíření o poradce chovu Alenu Kromkovou, bude probíhat zaškolení a jmenování po splnění podmínek.

7. Klubové akce

Přihlašování bonitací přes Dogoffice momentálně nebude využíváno.

Od 1. 1. 2024 bude na bonitaci maximální počet jedinců 75.

Tony Bryvilsár

8. Výcvikové akce

Výsledky z akcí, které klub podporuje, je nutné zasílat na web KPCHP. Příspěvky jsou podmíněny předáním zprávy a fotografií do 30 dní po akci. Velmi to pomůže také pro propagaci CHP, pro Zpravodaj.

V případě nedodržení této podmínky nebude v budoucnu tato akce klubem podporována.

úkol: Vildová A.

9. Různé

Nákup 3 stanů s potiskem pro klubové akce

úkol: Peroutka K.

Zapsal: Peroutka K.

Pro zasmání ☺

Prvního dne stvořil Bůh psa.

Druhého dne stvořil Bůh člověka, aby psu sloužil.

Třetího dne stvořil Bůh všechna ostatní zvířata, aby mohla sloužit psu za potravu.

Čtvrtého dne Bůh stvořil dřinu, aby člověk mohl pracovat pro dobro svého psa.

Pátého dne Bůh stvořil tenisák, aby ho pániček musel házet a pes mohl aportovat nebo neaportovat.

Šestáho dne Bůh stvořil veterinární vědu, aby udržovala psa zdravého a jeho pána na mizině.

Sedmého dne chtěl Bůh odpočívat, ale musel jít se psem.

Pes si říká: „Páni, můj člověk mi každý den dává najíst, nechává mě bydlet u sebe doma hezky v teple, stará se o mě... Musí to být Bůh!“

Kočka si říká: „Páni, můj člověk mi každý den dává najíst, nechává mě bydlet u sebe doma hezky v teple, stará se o mě... Musím být Bůh!“

Artemisa pod Malincem

Změny v kontaktu

Příhlášky do KPCHP, změny v nich či potvrzení o platbách členských stránkách dotazníky nově Sylvě Jančové na e-mailovou adresu sylva.vitacanina@gmail.com.

Pro majitele krycích psů

Prosíme, zveřejněte na webu KPCHP na sebe nějaký kontakt – například obec či město, kde žijete, a nějaké spojení, třeba telefon nebo e-mail.

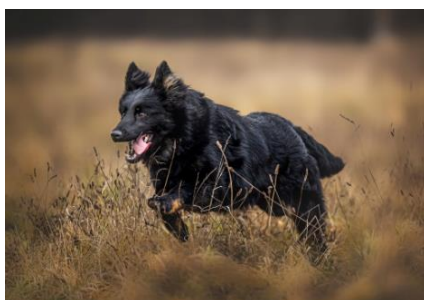
Dotazník sledovanosti zdraví

Prosíme všechny majitele chodských psů, aby svým psům a fenám jako každý rok i v roce 2024 vyplnili na klubových stránkách dotazník sledovanosti zdraví (pod symbolem srdíčka na kartě psa), případně informace pošlete hlavní poradkyni chovu Ivaně Soldánové na e-mail IvaSold@seznam.cz.

Týká se to nejen nemocných, ale i zdravých jedinců. I tyto informace jsou pro chov důležité. Děkujeme.

Kalendář klubových akcí na rok 2024:

Propozice na jednotlivé akce najdete v předstihu na webových stránkách KPCHP.

Brixie ze Strážného hradu

Plán sportovních akcí 2024

04.–07. 05.	Výcvikový víkend, Nesměř
24.–26. 05.	Chodská štěňata, Seč
22. 06.	Chodský stopařský závod, Budišov nad Budišovkou
23. 06.	Výcvikový den, Budišov n/B
13. 07.	MR Chp pasení, Martinkovice
31. 08. – 01. 9.	Veselé závody Polička
14. 09.	Kozinův pohár, Polička
15. 09.	Výcvikový den, Polička
28. 09.	MR Chp agility, Kutná Hora
05. 10.	Pojíždím za sluncem
19. 10.	Speciál Chp v RO, Olomouc
26.–28. 10.	MR Chp v canicrossu
říjen / listopad	Ve stopách Levou zadní

Akce se ještě budou v průběhu roku doplňovat. Sledujte web KPCHP.

Jana Maierová

Klubová výstava chodských psů – 30. září 2023, Mohelnice

rozhodčí: Lenka Frnčová, Ladislav Frnčo

BOB	Ch. Brook Atra Talpa
BOS	JCh. Baltazar Noční hlídka
BOJ	BeTrippo od Koryta Šatavy
BOV	VCh. Cara Bardot Choďák
Nejlepší chovatelská skupina	Rosa white
Nejlepší pár	Ch. Deadpool Amans Kynos a Elody All Peramans

PSI:

Třída štěňat	Arturo Bona Amiko	VN1
Třída dorostu	Atheon Ke-sideRe	VN1
Třída mladých	BeTrippo od Koryta Šatavy	V1, CAJC, BOJ, Klubový vítěz mladých
Mezitřída	Arwin Silesia Bulls	V1, CAC
Třída otevřená	JCh. Baltazar Noční hlídka	V1, CAC, BOS, Klubový vítěz
Třída vítězů	Ch. Achim z Podbrdského kraje	V1, CAC
Třída veteránů	Grand Ch., Ch., VCh. Athos z Hájenska	V1, Klubový vítěz veteránů

FENY:

Třída štěňat	Aridwen Aenain Star	VN1
Třída dorostu	Orsea Lara z Dašického zátiší	VN1
Třída mladých	JCh. Heavenly Phoebe Rosa white	V1, CAJC, Klubový vítěz mladých
Mezitřída	Ifigenie z Dašického zátiší	V1, CAC
Třída otevřená	Garra Mont de Soleil	V1, CAC
Třída pracovní	Are You Ready Noční hlídka	V1
Třída vítězů	Ch. Brook Atra Talpa	V1, CAC, BOB, Klubový vítěz
Třída veteránů	VCh. Cara Bardot Choďák	V1, BOV, Klubový vítěz veteránů

Nejlepší chovatelská skupina – Rosa white

BOS – Baltazar Noční hlídka, BOB – Brook Atra Talpa

Cara Bardot Chodák – V1, BOV, Klubový vítěz veteránů

Brook Atra Talpa – tř. vítězů – V1, CAC, BOB, Klubový vítěz fena

Nejlepší pár psů – Elody All Peramans, Deadpool Amans Kynos

BeTrippo od Koryta Šatavy – tř. mladých V1, CAC, BOJ, KI. vítěz mladých

Achim z Podbrdského kraje – tř. vítězů – V1, CAC

Baltazar Noční hlídka – tř. otevřená – V1, CAC, Klubový vítěz, BOS

Randy Krosandra – tř. čestná, V1

Garra Mont de Soleil – tř. otevřená, V1, CAC

Arwin Silesia Bulls – mezitřída – V1, CAC

O Cort Gery-Jane – tř. pracovní – V1, CAC, Nejlepší pracovní pes

Ifigenie z Dašického zátiší – mezitřída – V1, CAC

Dyk Rosa white – tř. pracovní – V2, res. CAC

Eywa Rosa white – tř. vítězů – V2, res. CAC

Atheon Ke-sideRe – tř. dorostu, VN +, Nejlepší dorost výstavy

Are You Ready Noční hlídka – tř. pracovní – V1

Heavenly Phoebe Rosa white – tř. mladých – V1, CAJC

Orsea Lara z Dašického zátiší – tř. dorostu – VN 1

Aridwen Aenain Star – třída štěňat – VN1, Nejlepší štěně výstavy

Arturo Bona Amiko – tř. štěňat – VN 1

Sponzor Klubové výstavy chodských psů v Mohelnici – děkujeme!

Výsledky 21. ročníku závodu chodských psů O Kozinův pohár – 16. září 2023, Polička

rozhodčí: Nevrlý Ž., Vyčítal P., figurant: Šolc P.

Pořadí	Psovod	Pes	Body Stopy	Poslušnost	Obrana	Celkem	Narození psa
Kategorie senior							
1.	Ondráčková Tereza	Flanders Preberry	X	87	X	87	01. 05. 2014
2.	Kovářová Lenka	Cara Bardot Choďák	X	85	X	85	16. 05. 2012
3.	Kohoutek Radek	Bree Dark Bark	X	45	X	45	23. 09. 2013
Kategorie štěňata							
1.	Machánová Barbora	Chester Bohemia Gold Love	X	59	X	59	10. 03. 2023
2.	Votrubová Libuše	Chilli Chips Rosa white	X	58	X	58	04. 01. 2023
3.	Podružková Klára	Havana Hannah Enriel	X	57	X	57	17. 04. 2023
4.	Ondráčková Tereza	Dracarys Bohemian Crystals	X	56	X	56	28. 01. 2023
5.	Stříbrská Ludmila	Evelin Bryvílsár	X	55	X	55	18. 04. 2023
6.	Koutná Lucie	Charming Jinx Rosa white	X	54	X	54	04. 01. 2023
7.	Sýkorová Liběna	Izu Zabala Choďák	X	50	X	50	01. 02. 2023
8.	Tylová Irena	Bellqwessi Axari Nad zlato	X	49	X	49	15. 03. 2023
9.	Byrtusová Lenka	Třezalka od Brány Ráje	X	46	X	46	11. 03. 2023
Kategorie ZZO							
1.	Jílková Barbora	Alifell Goxian	X	54	X	54	
2.	Pospíšilová Nikol	Xaidi Sapphire z Gipova	X	49	X	49	
3.	Šimová Eliška	Fessi Tapro	X	49	X	49	
4.	Kukačová Klára	Baltazar Noční hlídka	X	48	X	48	
5.	Kapitolová Markéta	Oria Vigilo	X	43	X	43	
6.	Kohoutek Radek	Elys All Peramans	X	36	X	36	
Kategorie ZM							
1.	Galová Lenka	Cathargo Aurinko	49	45	X	89	
2.	Koutná Lucie	Eywa Rosa white	42	46	X	88	
3.	Kovářová Lenka	Winie z Dašického zátiší	49	36	X	85	
4.	Hypšová Renáta	Garrit Rosa white	34	35	X	69	
5.	Koláčková Pavlína	Galileo z Dašického zátiší	41	23	X	64	
6.	Galisová Vlasta	Alžběta Duvlarides	X	44	0	44	
7.	Stuchlík Bohumil	Erin All Peramans	X	43	0	43	
Kategorie ZVV1/IGP1							
1.	Drhová Hana	Crash z Talova dvora	X	88	X	88	
2.	Pospíšilová Nikol	Amethyst Niraya Bohemian Crystals	X	85	X	85	
3.	Jančíková Alena	Delaware Fidelis et Fortis	X	85	X	85	
4.	Votrubová Libuše	Griffin Vigilo	X	81	X	81	
5.	Křivánková Ivana	Antracite Bohemian Crystals	X	62	X	62	
Kategorie ZVV1/IGP1							
1.	Maierová Jana	Wurzi Brvílsár	95	94	90	279	
2.	Drexler Jiří	Hubert Zejeriss	90	85	93	268	
3.	Nováčková Michaela	Ariadna Bohemia Gold Love	95	83	88	266	
4.	Vaničková Zuzana	Priberry Bryvílsár	95	83	81	259	
5.	Krejčová Radmila	Dyk Rosa white	77	85	89	251	
6.	Grüner Libor	Bady z Vínarského Sakrova	82	71	90	243	
7.	Vokurka Alexandr	Frodo Ron Voronda Nildo	76	74	79	229	
8.	Galisová Vlasta	Agnes Badaluhami	32	80	0	112	
Nezúčastnili se							
	Baslová Monika	Alánus Kapiro	zranění psa				
	Směja Jan	Achilles z Dašického zátiší	nemoc psovoda				

SPONZOŘI:

ŠČUČKA e-shop pro kynology a jejich psy
 PROFIZOO e-shop pro chovatele
 Havlíčkovo řeznictví Třebíč
 Vrátka z.s. Třebíč

Kozina 2023

Na závodě O Kozinův pohár jsme byly s mojí fenkou Endy (Ariadna Bohemia Gold Love) již podruhé. Do Poličky, kde se letošní závod konal, jsme dorazili v pátek a velice vstřícně nás přivítali členové ZKO Polička, kteří se o nás skvěle starali po zbytek pátku a celé soboty. Každá chodská akce, které jsme se dosud zúčastnili, je spojená s setkáváním se se známými a poznáváním nových.

Opět jsme se přihlásily do nejvyšší kategorie D, ale tentokrát podle IGP 1. Tato kategorie zahrnuje stopu, poslušnost, obranu.

V sobotu ráno proběhla prezence, přivítání se s rozhodčími a odjezd na stopy. V nižších kategoriích, kde byla jen poslušnost, se vrhli rovnou na plac.

Jelikož se nejdříve začínalo se stopami podle zkoušky ZM, my jsme měli čas se psychicky připravit na naše výkony.

Po příjezdu na louku, která byla lehce vzrostlejší, jsme se vrhli na nášlap a následně vypracování. Já jsem si vylosovala startovní číslo 1 a tak jsem aspoň nemusela čekat a znervózňovat se předchozími výkony.

Po obhlédnutí louky a povětrnostních podmínek, jsem se uklidnila, že terén by mohl být pro moji fenku jednoduchý, a taky jsem se nemýlila. Panu rozhodčímu se náš výkon moc líbil a zároveň si pochvaloval i výkony ostatních chodáček. Po stopách jsme se vrátili na cvičák a sledovali jsme výkony jiných závodících v nižších kategoriích.

Jak to tak bývá, někomu se dařilo méně, někomu více a my jsme si na poslušnosti vytáhli tu „méně šťastnou kartu“. Některé cviky si chtěla Enda ulehčit, ale i tak se snažila.

Po poslušnostech následovala obrana, která je naše oblíbená a věřila jsem, že pokud něco nepokazím já, tak Endy předvede pěkný výkon. A tak to i bylo, za mě Enda předvedla výkon, jak nejlépe umí, a já byla spokojená, že mě v tom nenechala.

My jsme se nakonec umístili na krásném třetím místě, z osmi soutěžících. Ale i kdybychom skončili poslední, tak celková přátelská atmosféra a skvělá organizace, ať už ze strany ZKO Polička, tak i veškerá organizace Jany Maierové kolem celé akce, zaručila pohodový závod, na který se budu těšit i v příštím roce.

Michaela Nováčková
Ariadna Bohemia Gold Love

Můj Kozinův pohár

Když jsem se před lety, ani už nevím, kolik to je, chystala na první závod, měla jsem z něj velkou trému. Pro ještě ne úplně zkušenou řidičku byl první oříšek dojet na místo a pak se vypořádat s premiérou na závodě. Postupem času a přibývajících zkušenostmi v řízení i výcviku začaly obavy ustupovat. Ale i když se na závod vždycky moc těším, pokora stále zůstává. Vůbec nejraději jezdím do Poličky, kde se závod konal i letos. Skvělé zázemí, bezva „personál“ i plácek na cvičení. Stopovací terén byl trošku přerostlý, ale prověřil schopnost pejsků dát ten čumák až na zem i do mokré trávy a vydržet s mokrou hlavou až do konce. To bylo hezky solidární, protože psodvi zase ždímalí tenisiky.

Královská disciplína stopování se odehrála ve znamení vody, ale na poslušnosti vysvitlo sluníčko a mnozí jsme si přáli raději to mokro. Se svým Cathargem, který je můj čtvrtý Kozinův závodník, jsme moc poslušností „na známky“ zatím nedělali, a proto jsem na plac nastupovala s temnými myšlenkami, co ten šašek vymyslí.

Že nemáme dost upevněný aport, jsem věděla, ale že mi navíc jaksi nedopatřením činka vyletí z ruky a málem trefí rozhodčího..., no to byla ostuda. Naštěstí nedošlo k žádnému úrazu a cvik se ukázal víc pro zasmání než pro bodování. Zatím jsem se neúčastnila obran, ale příští rok přidáme i to céčko. Super byla možnost dvou rozhodčích, kteří vždycky ocenili především to, co se povedlo a zbytečně nedeptali sebevědomí psodva. Cvičíme se zvířátky, živými bytostmi, nikdy se nedá nic přesně naplánovat a neúspěch není žádná ostuda.

Každý rok zaznamenávám posouvání úrovně výcviku chodáček výš a to je moc fajn. A nejde jen o výcvik, závod beru jako příjemnou společenskou událost, kde se setkávají lidičky se stejným zájmem, člověk nasaje zkušenosti, gratulujeme si k úspěchu a vždycky se dobře pobavíme a zasmějeme.

Lenka Galová a Cathargo Aurinko

O Kozinův pohár 2023

Na den 16. 9. 2023 jsem se moc těšila. Závod O Kozinův pohár má v mém kalendáři každoročně místo. Pro mě to není jen závod, ale i společenská událost, na které se setká spousta super lidiček. Jenže i na společenské události člověk chce ukázat to nejlepší, zvlášť když přijede i chovatelka, které se po celý rok chlubit, jak vám to cvičí. Ještě na jaře byl plán jasný, nejvyšší kategorie D, však už určitě budeme připraveni. Termín závodu se blížil a mé ambice slábly. Naše stopa byla stále s otazníkem, někdy Matýšek stopoval jak bloodhound, jindy šel jak babka do Billy pro rohlíky. Nakonec jsem se rozhodla být rozumná a neohrožit plánovanou podzimní zkoušku IGP1 a přihlásila se „jen“ na UPR1, tedy do kategorie C.

Do ZKO Poličky jsme přijeli až v sobotu ráno, neboť letos patříme do té šťastnější skupinky chodských přátel, kteří místo konání závodu mají do 2h jízdy autem. Zase jsem ale přišla o romantické spaní s Matýskem v autě, ale dle výrazu Nikči Pospíšilové, nebylo o co stát a podzim v noci klepal na dveře auta ☺.

Před zahájením celého dne si člověk mohl dát něco dobrého v kantýně, já mám, jak už tradičně, žaludek na vodě, takže občerstvování vynechávám. Po milém zahájení od pořadatelky Jany Maierové a představení našeho pana rozhodčího Petra Vyčítala odjíždí stopaři na stopy a zbytek osazenstva může pokračovat v občerstvování, povídání si nebo rozněžňování nad roztomilostí a šikovností malých štěňátek, která tímto zahájila svoji závodní kariéru v kategorii pro štěňátka. Malí Hujeři a Hujerky se mohli přetrhnout, aby se zavděčili páničkoví. Nebo to bylo pro kokino?

Druhou kategorií byli senioři. Člověk si vždy uvědomí, jak moc je důležité opečovávat toho svého partáka, a to jak fyzicky, tak i psychicky. I když už nemá tolik sil jako zamlada, našim úkolem je mu zajistit stále nové důvody k radosti ze společné práce.

Stopy se povětšinou podařily, body začínající devítkou jsou toho důkazem. Psi mohli chvíli odpočívat a psovodi plánovat svoji strategii na nadcházející dva oddíly zkoušky, nebo si dát něco silnějšího na kuráž. Po návratu pana rozhodčího ze stop mohli svoje minuty slávy prožívat účastníci kategorie A, tedy poslušnost dle zkoušky ZZO. Pan rozhodčí vždy pěkně zhodnotil práci každého týmu a bylo vidět, že jeho pozornému oku nic neunikne. Po kategorii A následovala poslušnost dle ZM, a mně se již

začala klepat kolena. Následující kategorii C jsme totiž zahajovali.

Teď již nezbyvalo nic jiného, než si osvěžit počet kroků v chůzi, pořadí cviků, vyvenčit Matýska a zkusit dojít na plac. Už jsme u cedulky, pan rozhodčí je trochu zaskočen, že jdeme poslušnost dle MZR, a nechává nás chvíli čekat. Moc mi to na klidu nepřidává, ale utéct už nemůžu. Tak jdeme na to...

Chůze celkem OK, představovala bych si trošku více soustředění hlavně u skupinky, ale jsem spokojena. Odložení do sedu. Velím „sedni“ v koutku mého oka pes sedá, po 15 krocích se otáčím a vida ho, pes stojí (po našem výkonu se dozvím, že si sednul a hned vstal, jako kdyby v tom místě bylo ... jak to říct... no, hovínko). Jedeme dál. Odložení do lehu bylo krásné, aport volný taktéž.

Navrací se mi veselá nálada, vidím na Matýskovi, jak pracuje s chutí. Aport přes překážku, ráno jsme skočku skákali a nebyl problém. Celkem v klidu odhazují aport, ale co to? Uslytaný aport se mi lépe na prsty a místo ladného oblouku přes překážku letí kamsi kolmo k nebi, aby vzápětí dopadl jen metr vedle pana rozhodčího. Úplně ve mně šhubne, bože já jsem mamlas! Pípnu, jestli bych mohla hodit ještě jednou, Pan rozhodčí mi pobaveně sděluje, že mám štěstí, že jsem ho netrefila, a ať to tedy zkusím ještě jednou. Druhý pokus se povede, bohužel Matýsek cítí moji roztržitost a vyráží za aportem dřív, aniž by se obtěžoval nějakým skákáním. Tady už nic nezmůžeme. Přecházíme k áčku, vidím, že pes dobře ví, že předešlé nebylo dobře, volám ho přes áčko, ale Matýsek přibíhá bokem, jako by mi říkal: „mamko, pojd' tu skočku ještě jednou, tentokrát ji skočím“. Jsem už tak rozhozena, že si psa poutám a zapomínám, že nás čeká ještě vysílačka. Moje obávaná. Panebože, snad poběží! Vysílám. Mates běží, celkem rychle a rovně, jo pašák můj. Koukám na pana rozhodčího, už můžu, řvu „lehni“, Matýsek si lehá. Jsem úplně dojatá, jaká to byla krásná vysílačka. Snad nejhezčí, jaká se nám dosud podařila. Stále ale nekončíme, jdeme na odlo-

žení. Loni na odložení si Matýsek zahrál na surikatu, jeho krk se zdelšíl trojnásobně, neboť pejskovi se nechtělo pro aport. Matýskovi stačilo nad hlavou napsat: „mamko, já bych pro ten aport šel, kdybys dovolila“.

Předloni v Poličce nám při odložení dělal společnost tým malých fotbalistů, čtájících do brány asi 20 míčů jen 3 m od odloženého psa. Dnes fotbalisti také nechyběli, navíc se ale připojila rodinka s dvěma malými dětmi pouštějící létacího draka. Vzhledem k tomu, že vůbec nefoukalo, museli hodně rychle pobíhat, vyskat u toho a vláčet spadlého draka po zemi. Všechna čest Matýskovi, že to ustál!

Pan rozhodčí ohodnotil náš výkon moc pěkně, ale s dvěma nulami se bohužel moc čarovat nedá. Dostáváme 62 b, jsme bezkonkurenčně poslední, ale já si paradoxně odvážím krásný pocit z toho, s jakou radostí Matýsek chodil. No, a z té vysílačky ☺. Pochvalu si i určitě zaslouží, utíkáme si pohrát na protější louku, dostává kokina a velkou pochvalu. Vždyť ten, kdo to zvorál, jsem já. Dávám Matýskovi zasloužený odpočinek. Jdu se kochat výkony těch úspěšnějších, a že je na co koukat ☺. Poslušnosti mají někteří opravdu moc krásné.

Posledním oddílem jsou obrany. Bylo vidět pár nepovedených výkonů, ale řada moc pěkných. Většina závodníků v kategorii D volila ZVV1, tedy pes musí oběhnout čtyři zástěny, než může vystékat figuranta. Zde mají všichni národáci můj obdiv, s Matýskem jsme ve fázi vysvětlování, že je opravdu nutné oběhnout všechny makety, našťastí se můžeme zatím schovat pod IGP ☺.

Jak jistě víte, putovní Kozinův pohár vyhrála již podruhé Jana Maierová s Wurzim, a jestli mě paměť neklame, za to, že svůj titul obhájila, si ten obrovský pohár může nechat (se má ☺).

Následuje vyhlášení, zasloužený potlesk úspěšným, panu rozhodčímu, figurantovi a hlavně pořadatelce (zase Janě Maierové), které se povedlo uskutečnit parádní akci, na kterou se budu zase celý rok těšit. A poučení pro příště: „Než začneš, utí si slinty!“

Ivana Křivánková, Antracite Bohemian Crystals

IHT3 Mistr České republiky

IHT1

IHT2

HWT

1. Mistrovství České republiky chodských psů v pasení ovcí 2023

Ve dnech 30. 6. - 2. 7. 2023 jsme v rámci závodů pro všechna tradiční plemena v Martinkovicích uspořádali i úplně první oficiální Mistrovství ČR chodských psů v pasení ovcí. Závodů posuzovala Ivana Horská a během tří dnů se zde předvedlo dohromady úžasných 13 chodčáků!

V rámci každé kategorie byli na závěr závodů vyhlášeni zvláště pouze chodčáci, přičemž Mistrem ČR 2023 se po vzoru mistrovství jiných plemen stal nejlépe umístěný chodský pes v nejvyšší chodčákem zastoupené třídě, který zároveň splnil body na splnění zkoušky. Vzhledem k tomu, jak jde

pasení s chodčáky nahoru, pevně věřím a hrozně moc se těším, že brzy v IHT2 a hlavně v IHT3 bude co nejvíc zástupců tohoto neúnavného ovčáckého plemene!

Děkujeme Klubu přátel chodského psa a firmě Weber mlýn – ACANA, ORIJEN CZ za sponzorské dary a Ivaně Horské za zázemí, posuzování a úžasně ovečky. Všem chodčákům a jejich majitelům děkujeme za účast, držíme i nadále palce a těšíme se na další setkávání!

Lucie Schönová

IHT3

1.) Mistr ČR chodských psů 2023, CACT Lucie Schönová + Dumper z Konické skály, 127 b (ze 150 b), (celkově 4. místo ze 14 týmů)

IHT2

1.) Jana Čočková + Cessy Český rubín 103 b (ze 120 b), (celkově 6. místo ze 16 týmů)
 2.) Andrea Ludvíková + Amethyst Niraya Bohemian Crystals 92 b (ze 120 b), (celkově 10. místo ze 16 týmů)

IHT1

1.) Andrea Ludvíková + Pretty Easy Lužanské hvozdy 100 b (ze 100 b), (celkově 1. místo ze 14 týmů)
 2.) Petra Kuchyňková + Anerosa white 90 b (ze 100 b), (celkově 3. místo ze 14 týmů)
 3.) Bohumil Stuchlík + Erin All Peramans 89 b (ze 100 b), (celkově 4. místo ze 14 týmů)
 4.) Andrea Ludvíková + Xaidi Saphire z Gipova 87 b (ze 100 b), (celkově 5. místo ze 14 týmů)
 5.) Petra Kuchyňková + Chess Lužanské hvozdy 82 b (ze 100 b), (celkově 7. místo ze 14 týmů)
 Tereza Kromková + Fly Ciara Černá Luna RET
 Veronika Hámoňová + Caamo Bohemian Crystals RET
 Eva Balcárková + Dezmont All Peramans DIS

HWT

1.) Petra Kuchyňková + BeTrippo od Koryta Šatavy 88 b (ze 100 b)
 2.) Eva Balcárková + Dezmont All Peramans 85 b (ze 100 b)

První MČR chodských psů v pasení ovcí

Zdravím příznivce pasení a všechny, co mají rádi naše úžasné a krásné chodské psy. Po velikém úspěchu 0. ročníku Speciálu chodských psů v pasení se za velkého nasazení Lucky Schönové, přispění našeho Klubu přátel chodského psa a dalšího sponzora Weber Mlýn povedlo zorganizovat 1. oficiální MČR chodských psů v pasení.

Z důvodu zatím stále menšího počtu pasáčků v IHT3 i IHT2 se závod uskutečnil jako součást otevřených CACTových závodů v pasení v Martínkovicích 30. června – 2. července 2023. Závody posuzovala FCI rozhodčí Ivana Horská, které patří také velké díky, že nám umožnila chodáky k závodům přidružit, a také za super zázemí a organizaci na místě.

Dumper z Konické skály

Závody se uskutečnily za krásného počasí, které až na drobné výjimky vydrželo během celého víkendu. Začínalo se v pátek kategorií

IHT3, kde nás zastupovala Lucka Schönová a pes Dumper z Konické skály. V konkurenci 14 týmů v celkovém pořadí obsadili krásné čtvrté místo se 127 body a obdrželi titul CACT. V našem mistrovství jim tím pádem náleží první místo a titul Mistrů ČR chodských psů v pasení 2023, neboť titul získává nejvýše umístěný chodský pes v nejvýše zastoupené kategorii, který zároveň splní limit pro zkoušku.

Anero Rosa white

V sobotu se startovalo v kategorii IHT2, kde jsme měli již dvě želízka v ohni – Janu Čočkovou s Cessy Český Rubín a Andreu Ludvíkovou s fenou Amethyst Niraya Bohemian Crystals (majitelka Nikol Pospíšilová měla bohužel jiné pracovní povinnosti, tak Nirče zařídila náhradní handlerku). V konkurenci 16 týmů obsadila Cessy šesté místo (103 bodů) a Nirča desáté místo (92 bodů). V sobotu proběhly i zkoušky HWT, kde s 85 krásnými body uspěla Eva Balcárková s Dezmontem All Peramans. Tyto základní zkoušky, které jsou „vstupenkou“ do pracovní třídy a obecně světa pasení, proběhly

také v neděli, kde si Petra Kuchyňková a Be Trippo od Koryta Šatavy s 88 body tuto zkoušku také připsali na své konto.

V neděli byla námi nejvíce obsazená kategorie a to IHT1, kde startovalo osm chodských psů z celkového počtu 14 psů. I v tento den byla Andrea Ludvíková jako handler a to dokonce u dvou chodáčků. Se psem Pretty Easy Lužanské hvozdy suverénně získala celkové první místo a to za plných 100 bodů. Petra Kuchyňková a Anero Rosa white obsadili třetí místo s 90 body, Bohumil Stuchlík a Erin All Peramans čtvrté místo s 89 body. Páté místo s 87 body brala opět Andrea, tentokrát s Xaidí Sapphire z Gipova, Petra Kuchyňková a Chess Lužanské hvozdy obsadili sedmé místo s 82 body.

Terka Kromková s Fly Ciarou Černá Luna bohužel nedošly, nefungovalo to tak, jak by si Terka přála, tak raději zvedla ruku a mají RET (odstoupení ze závodu). Ten samý osud potkal Veroniku Hámoňovou s Caamem Bohemian Crystals. Eva Balcárková s Dezmontem All Peramans též tentokrát neměli šťastný den a diskvalifikovali se.

Co dodat? Snad jen že bez obrovského nadšení Lucky a jejího organizačního týmu by to nikdy neproběhlo.

Moc děkujeme všem, kteří pomohli či něčím přispěli. Také bych chtěl zde vyzdvihnout úžasnou a přátelskou atmosféru, která panovala a panuje na všech závodech.

A jak si nedávno cvrlikali vrabci na střeše, můžeme se těšit i napřesrok... Pasení zdar!

Bohumil Stuchlík + Erin All Peramans

CACIT plemen Všestary 2023

Na úvod bych se ráda zmínila, o jaký typ závodu se vlastně jedná. Všechny závody se zadáváním titulu CACIT neboli šampion práce, jsou velice prestižní. Titul se vždy zadává v nejvyšší kategorii. Závody CACIT jsou specifické v tom, že jeden ze tří rozhodčích, kteří posuzují jednotlivé disciplíny, je ze zahraničí. Jak jistě víte, sportovní kynologii především vévodí německý a belgický ovčák. Ostatní plemena se s nimi jen zcela výjimečně poměřují.

I proto před několika lety vznikl tento závod: „CACIT plemen“ bez účasti německých a belgických ovčáků. Stěžejními plemeny zde jsou boxer, doberman, rotvajler, kteří to mají pojeté i jako MR jejich plemene s vlastním vyhodnocením. Ostatní plemena jsou vyhodnocena společně v kategorii „Superexoti.“ V této kategorii se můžete setkat s plemeny jako je americký stafordšírský teriér, hovawart, cane corso a další. A mezi „Superexoty“ se tedy řadí i chodský pes. V očích „Ovčáčkářů“ je tento CACIT tak trochu degradován. Berou ho jako podřadný. Nicméně já osobně se domnívám, že je hezké, že závod takového typu vznikl.

Chodský pes v něm není žádný nováček. V letech 2021 a 2022 se ho účastnil Pavel Fiala s Junkersem Valaimdar v nejvyšší kategorii IGP3. A ačkoliv na stupně vítězů nedosáhl, choďáček byl odprezentován výtečně. V letošním roce měl chodský pes hned dvojí zastoupení. V IGP1 nastoupila Petra Milostná s Cirriusem z předhůří Chřibů a v IGP2 Jana Maierová s Wurzi Bryvilsárem.

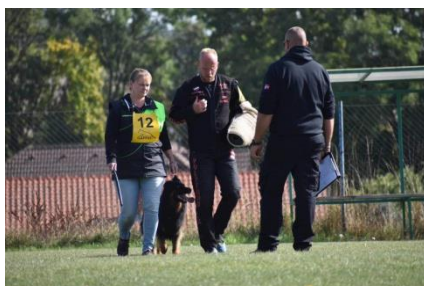
Již v minulých letech, když jsem se závodu účastnila jako divák, říkala jsem si, jak by bylo pěkné, zvládnout se na takovou akci připravit. No, a jelikož mi doma již děti nebrečí, a krom zaměstnání se mohu plně věnovat Wurzimu, vytvořila jsem si v hlavě plán a postupné cíle, jakou cestou se vydat. A kupodivu se nám to krůček po krůčku, prozatím, daří. A protože se nám na jaře podařilo složit zkoušku IGP2, měli jsme na výběr závodit buď v této kategorii nebo podle vrcholové zkoušky IGP3. Přiznávám, že na tu jsem se ještě necítila. Pro nás oba to byl první vrcholový závod takovéto úrovně, kde posuzovali rozhodčí, kteří posuzují naši kynologickou špičku. Nikdy jsme nezávodili před tolika diváky, nevěděla jsem, jak bude Wurzi reagovat, tak jsem na naši premiéru zvolila IGP2.

Jaké bylo mé překvapení, když po zveřejnění startovní listiny byli v naší kategorii pouze tři závodníci. Někdo by si řekl super, bedna je jistá, ale já měla představu, že zhodnotíme, jak na tom jsme, v čem jsou mezery, a těšila jsem

se, jak poměříme síly s ostatními plemeny. Nedá se nic dělat, beztak jsem měla největší strach, abychom něco nepokonili tak moc, že bychom chodskému psu udělali ostudu. Především jsem chtěla dobře odprezentovat.

Konec září se blížil, nervozita stoupala, až nastal pátek 29. září a s ním i oficiální trénink před vypuknutím závodu. Bohužel, většinou trénuji sama, tak i na trénink do Všestary u Prahy jsem dorazila sama. Ale jelikož mám letité pejskařské známé, s kterými jsem se tam setkala, jeden mi pomohl při tréninku poslušnosti a druhý, figurant, se mi nabídl při tréninku obrany. Vše se vydařilo, tak jsem odjížděla o trochu klidnější. Ještě musím zmínit a poděkovat, že po celou dobu, na tréninku i během dvoudenního závodu, mi byla velkou oporou a pomocnicí kamarádka od choďáků, Jitka Uhrová. Velké a upřímné díky!!

Jak si jistě umíte představit, noc na sobotu rozhodně nebyla ve znamení plnohodnotného spánku. Nicméně, ještě za tmy jsme vstávali a z Kutné Hory vyrazili ku Praze, směr Všestary.

Při nástupu k zahájení závodu a losování startovních čísel jsem zjistila, že nakonec v kategorii nastupujeme pouze dvě. Wurzi a boxerka. Takže tu už nebylo na výběr. Nechceme být poslední. ☺ Ne, úkol zněl jasně. Neudělat chodskému psu ostudu a splnit bodový limit zkoušky.

Časový harmonogram určil, že v sobotu nás čeká stopa, v neděli poslušnost a obrana. Takže mě, mimo jiné, čeká další těžká noc, neboť většina psůvůdů to má tak, že se jim uleví po stopě. Pro nás je největší boj s obranou, takže nervy až do konce.

Ačkoliv Wurzimu ve stopách poměrně hodně věřím, když jsem dojela k terénům, kde byly stopy našlapány, trochu jsem zneklidněla. Na čemsi sklizeném, zaschlém, byl podrost řepky prorostlý místy plevelem a občas posypán slámou, neboť na kraji pole stály stohy slámy. Jelikož mám Wurzika ráda, tak do této doby byl stopovat na poli s řepkou pouze dvakrát. Kluk se s tím popral statečně a od rozhodčího Tomáše Loudy jsme si odnesli 93 bodů. Jen upřes-

ním, že ve všech třech disciplínách lze získat maximálně 100 bodů a minimální limit pro splnění zkoušky je 70 bodů. Po příjezdu ze stop jsem ještě chvíli sledovala výkony závodníků IGP3, ale pak jsme vyrazili domů, aby si Wurzi odpočinul, a alespoň on se dobře vyspal.

V neděli jsme do Všestary vyrazili o něco později, protože nástup na poslušnost jsme měli na jedenáctou hodinu. To už se tu pomalu začala tvořit skupinka choďáčkářů, která nás dojela podpořit. Moc, moc, moc děkuji!!!

Poslušnost jsem sice předpokládala bodově horší jak stopu, ale žádnou tragédii jsem nečekala. Chyba! Vylosovala jsem si sudé číslo, na poslušnost se nastupuje ve dvojicích, tak nás nejprve čekalo dlouhodobé odložení. Při něm u IGP stojíte ke psu zády. A ačkoliv jsem po očku sledovala boxerku, nenapadlo mě otočit hlavu trochu víc a zkontrolovat Wurziho. Což se tedy stejně nesmí. Takže jsem byla hodně překvapena, když jsem se po ukončení cviku otočila a on seděl. A nejen to. Pomocný rozhodčí na dlouhodobé odložení, pan Rohlena mi sdělil, že tedy 2/3 cviku bylo v pořádku, ale pak se začal plazit k cedulce, kde se odkládají fenky, nakonec se vrátil a na svém místě se tedy posadil. První cvik a hned zvládl udělat něco, co ještě nikdy neudělal. Doma máme sice fenu, která je právě v plném hárání, ale to ho neomlouvá!!

Tak, a už jsem šla na zbytek poslušnosti k paní rozhodčí Rohlenové dosti neklidná. Ovladatelnost i všechna odložení za pochodu byla v rámci mé tolerance v pořádku, jen se poměrně dost pohledem orientoval na dav lidí za zábradlím hřiště. Problémy nastaly až při aportech přes překážku. Krásné překonání překážky, sebral aport a zpět to vzal okolo. Nic se nestalo, žádná oprava z mé strany, tak to zopakoval i při přinášení aportu ve skoku šplhem. Oba tyto cviky stojí hoodně moc bodů dolů. Vypadalo to, že si vše pokusi zachránit opravdu pěknou vysílačkou. Bohužel, na povel lehni se jen zastavil a zalehl až na druhý povel. Tím pádem známka 71 bodů za naši poslušnost byla adekvátní.

Tato naše nepovedená poslušnost mě toltálně rozbila, znervóznila, a na naši nejslabší disciplínu, obranu, jsem nastupovala s nejistotou, úplně rozsypaná. Ale tentokrát mě Wurzi úžasně podržel. Prohledání terénu i vyštěkání figuranta bylo moc pěkné, první zákus při útěku figuranta byl slabší, ale zbytek obrany s nějakými těmi chybami se povedl. Rakouský rozhodčí Martin Kruiss Wurzika chválil, samozřejmě s tím, že mu chybí tvrdost a razance, ale vyzdvihl, že se nebojí jak psychického tlaku, tak

náprahů obuškem. Byla jsem nesmírně šťastná, když jsme na závodě takovéto úrovně obdrželi 83 bodů na obraně.

Konečně ze mě mohl veškerý stres spadnout. Celé to pro nás byl nový neskutečný zážitek, který jsme si ale opravdu užili.

Nakonec se nám podařilo boxerku porazit a krom vítězství jsme si odnesli ceny jak za nejlepší stopu, tak i poslušnost a obranu.

Pokud vše půjde jak má po všech stránkách, tak máme v plánu i v roce 2024 Všešary

navštívit a závodu se zúčastnit již v té nejvyšší kategorii. Náš trénink k tomu po zimní pauze bude opět směřovat. A řekla bych, že ještě pár chodáčků má na to, aby se tohoto závodu v příštím roce zúčastnili. Tak se nechte překvapit, jaký tým zvládneme dát dohromady. ☺

Jsem moc ráda, že tu moji lásku chlupatou mám a za vše, co pro mě dělá, mu děkuji.

Děkuji i všem za podporu.

Jana Maierová a Wurzi Bryvlisár

MČR agility chodských psů

Mistrovství republiky chodských psů se konalo 14. října 2023, letos již podruhé v Kutné Hoře. Přihlásilo se rekordních 23 týmů (jeden ale nedorazil) – z toho tři veteránské a čtyři aginaděje (A0). Veteráni běhali dva jumpingy a do mistrovství se jim počítal jejich součet, A0

závodníci měli dva jednodušší jumpingy a počítal se součet, ostatní běželi dva jumpingy a jedny agility, do mistrovství se počítal součet druhého jumpingu a agility. Aby byl závod zajímavý a napínavý až do samého závěru, agility se běželo v obráceném pořadí podle výsledků jumpingu 2.

Počasi nám přálo, jen na chvíli začalo foukat a mírně pršet, ale upřenými pohledy

a společným přáním se nám podařilo mraky zahnat. Parkury stavěly a posuzovaly Janča Mikulová a Káťa Lustyková (hospitantka) a moc se jim povedly. Chodáci se neztratili ani v konkurenci ostatních plemen – kompletní výsledky najdete na <https://agigames.cz/>.

Děkujeme za sponzoring firmě Akinu, KPCHP a městu Kutná Hora.

Hanka Vaničková

Výsledky Mistrovství České republiky chodských psů v agility 2023

Mistrem ČR v agility pro rok 2023 se již potřetí stala osmiletá fenka Celinka (C'est La Vie z Konické skály) s paničkou Markétou Šafránkovou

I. vicemistrem ČR v agility pro rok 2023

II. vicemistrem ČR v agility pro rok 2023

Mistrem ČR veteránů v agility pro rok 2023

I. vicemistrem ČR veteránů v agility pro rok 2023

II. vicemistrem ČR veteránů v agility pro rok 2023

Mistrem ČR aginadějí v agility pro rok 2023

I. vicemistrem ČR aginadějí v agility pro rok 2023

II. vicemistrem ČR aginadějí v agility pro rok 2023

se stal skoro dvouletý puberták Inďa (Indy Krosandra) s paničkou Hankou Vaničkovou

se stala pětiletá fenka Hessie (Hesperia od Brány Ráje) s paničkou Terezou Šoutovou

se stala desetiletá fenka Bonnie (Arria Vigilo) s paničkou Terezou Šoutovou

se stal jedenáctiletý pes Henkie z Boršova s paničkou Hankou Vaničkovou

se stala desetiletá fenka Accer Black Mirabell s paničkou Lenkou Szyrockou

se stala dvouletá fenka Azulka (Azula Forrival Organa) s paničkou Janou Kandusovou

se stal dvouletý pes Falco (Amadeus Falco od Sentického potoka) s paničkou Markétou Nagyovou

se stala tříletá fenka Chmelinka (Tulačka z Malého údolí) s paničkou Beatou Fiřtovou

Mistr ČR CHP 2023 C'est La Vie z Konické skály

Mistr MČR CHP, 1. vicemistr MČR CHP a 2. vicemistr MČR CHP 2023

První tři místa chodské naděje

První tři místa veteráni

Liberec – Mistrovství světa v agility 2023

Liberec – Mistrovství světa v agility 2023. Tuto větu mi poslal kamarád Pavel v říjnu roku 2022 a k tomu otázka, chceš to zase moderovat? Zatelefonoval jsem zpátky a opravdu, Liberec jako první město v historii dostalo důvěru pořádat Mistrovství světa v agility již potřetí. Moje radost byla nefalšovaná, vidět úžasné psí kamarády z celého světa, to se nepoštěstí každý den a hrozně moc jsem se těšil...

Čas rychle plynul a do emailu přicházely podrobné informace a detaily o moderování a bylo potřeba je pořádně nastudovat, protože se jednalo mimo jiné i o oficiální protokol zahájení Mistrovství atd. Byla to pro mě čest a zároveň příležitost vidět ty nejlepší pejsky a jejich „páníčky“ přímo z první řady. Když jsem v ruce poprvé držel oficiální program, srdce mi bušilo o něco rychleji. Na jedné ze stránek byla Tereška Králová a Say, tedy dvojice, která získala titul mistrů světa v roce 2017. Tehdy plná hala byla tak ticho, že by klidně byl slyšet pověstný špendlík, kdyby ho někdo upustil. A zpětně jsem prožíval tu úžasnou atmosféru ve své paměti. „Bude to i letos takové?“, říkal jsem si. Ale největší šok měl teprve přijít...

Listoval jsem stránkami a prohlížel si jména soutěžících a jejich čtyřnohých společníků z různých koutů světa – celkem ze 43 zemí. Bylo fascinující vidět závodníky Brazílie, Argentiny, Japonska, Malajsie, Singapur... Ale pak se moje oči zastavily na něčem, co jsem vůbec neočekával. Bohemian Shepherd?! Pomyslel jsem si: „Chodáci na Mistrovství světa? To musí být omyl!“ A ještě číslice 2!! Cože, na Mistrovství světa poběží také dva chodáci? Já snad jen blouzním, to není možné. Jak to, že to nikdo neví?? Domácí Mistrovství a poprvé v historii i naše plemeno??

Cítil jsem, jak se ve mně rozproudily emoce. Vlastně doma dvě „chodandy“ a máme s nimi opravdu speciální vztah. Pro nás jsou opravdu rodinnými členy a nyní by jejich „kamarádi“, měli soutěžit na Mistrovství světa? To je přeci neskutečné a rozhodně musím získat více informací.

Okamžitě jsem začal přemýšlet, co udělat. Bylo před samotným začátkem MS a nechtěl jsem nikoho rušit. Zvědavost a podpora pejskům a majitelkám však byla daleko silnější, a tak jsem se rozhodl jim napsat.

„Omlouvám se za rušení před závody, ale musím se zeptat na vaše chodáky,“ začal jsem. „S úžasem jsem zjistil, že startujete na MS a celá komunita majitelů chodských psů vám drží palce.“

Obě ženy se zřejmě podívaly na svůj telefon s překvapením, ale rychle odepsaly s tím, že by byly rády, kdybychom se setkali. Ukázalo se, že i pro ně bylo zastoupení chodáků na Mistrovství něco skutečně výjimečného. Během našeho rozhovoru jsem cítil, jak se v nás mísí hrdost a naděje. Naděje, že tyto psy ukážou světu, jak skvělí mohou být.

Když přišel první den soutěže, s každým výkonem chodáků jsem cítil, jak se mi hrnou do očí slzy. Jako první měla nastoupit Mexi – oficiálním jménem Skogsrøjets Monster. Byla to chodanda, která patří Kjersti Jørgensen, velmi příjemné reprezentantce Norska. Ještě předtím, než jsem potkal Kjersti u technického vchodu, který byl určen pro vstup pejskům, dal jsem se do řeči s úžasnou Ninou Bergersen. Byla Team leader (vedoucí týmu) a dohlížela na celý norský tým. Dovolil jsem se jí zeptat na Mexi a na její tváři se objevil úsměv a začala vyprávět: „Ó Mexi, to je tak úžasná chodanda. Všichni ji milujeme a uvidíte, neztratí se tady... A Kjersti je také úžasná, jsou opravdu skvělá dvojka.“

Před každým závodem mají soutěžící 8 minut na to, aby se seznámili s právě postavenou tratí a celé to pak dokázali předat svým čtyřnohým kamarádům. V hale musí být celkem ticho, hraje jen podkresová hudba a závodníci procházejí tratí... Za těch 8 minut si vše musí zapamatovat tak, aby jejich čtyřnohý kamarád neudělal chybu. V hale je celkem ticho a najednou se v reproduktorech ozve: „Reprezentanti Norska, České republiky a dalších osmi států mají svůj čas na procházku tratě právě teď.“

Sledoval jsem, jak důkladně všichni procházejí celou tratí, snaží se imaginárně posílat příkazy svým mazlíčkům, a to i když tam jsou pouze a pouze jen oni. Čas utekl opravdu velmi rychle a já měl za pár minut potkat reprezentantku Norska a Mexi. A opravdu. Shledání bylo úžasné, chodanda Mexi byla ohromně příjemná a bylo vidět, že si to užívá. Na Kjersti bylo vidět, jak je na svoji Mexi hrdá a jak je hrdá i na skutečnost, že chodský pes bude poprvé v historii na Mistrovství světa. Vyřizují pozdravy od členů skupiny na FB a Kjersti je překvapena, jaký ohlas má její reprezentace našeho plemene a opakovaně děkuje.

Piper vlevo, Mexi vpravo

Teď je na čase, abych představil i druhého choďáka – fenku Piper. Její panička se jmenuje Merit Rahnik a reprezentuje Estonsko. A stejně jako Kjersti, mám ji potkat ještě ráno před závodem. A všechno vyšlo tak ideálně, že zatímco si hraji s Mexi a povídám s Kjersti, někdo řekne: „Here is second Bohemian Shepherd (Tady je druhý chodský pes)“. A opravdu, druhý choďáček – fenka Piper (Aimy Great Joy) přijde a sedne si vedle Mexi. Obě na sebe koukají a snad si i říkají: „Ahoj kamarádko, co tomu říkáš? Mistrovství světa, v zemi odkud pochází naše plemeno, a my jsme tady. V království border kolii. Ať se Ti daří!!“ Obě holky pěkně sedí vedle sebe a nechávají se fotit. Jsem nesmírně rád, že je mám pěkně spolu...

Kjersti, Petr a Mexi

Není ovšem čas na nějaké vyptávání se, protože přeci jenom se přijelo soutěžit. Loučím se s Kjersti a děkuji i Merit a odcházím zpět do haly. Startovní listina v ruce a netrpělivě vyhlížím poprvé v historii běžícího choďáka na MS v podobě norské Mexi. Border kolie běhají jako o život, ale jejich rychlost dostává trhliny v podobě trestných bodů za shozené překážky nebo dokonce diskvalifikaci za větší chyby... A teď to přichází... Okamžik, na který se bude vzpomínat. Chodský pes na startu MS v agility. Na dálku posílám energii a držím palce. V hale je ticho a přijde mi, že lidé koukají na to, co se právě děje na ploše trochu s podivem... Ovčák, vlčák??? Říkají si za mnou, ale Eva, sportovní moderátorka agility říká – Mexi – Bohemian Shepherd a dodává: „Mexi – český chodský pes.“

Rozhodčí bere píšťalku a dává pokyn... A jsou tu první metry a běh naprosto čistý. Mexi skáče vše s rezervou a přitom je i celkem rychlá. Metr za metrem a stále čistý běh a než jsem se nadál, je tu poslední překážka a Mexi je u cílové překážky, skok a čistý běh. Stojím tam a po tváři mi stéká slza radosti, hrdosti a štěstí. Za všechny choďáčky. Mexi právě byla historicky první choďandou, která se na světové úrovni ukázala na agility.

video

Mexi – první běh

Utíkám za Kjersti a hrozně moc jim gratuluji, Mexi mi dává k ruce balónek a chce, abych si s ní hrál, a tak poslouchám a stojíme tam tři naprosto šťastní lidé. Mexi je v průběžném pořadí na 3. místě, ale je jasné, že ti nejlepší ještě poběží. Ale co, je to přeci vše skvělé...

Kjersti musí odejít, čeká ji ještě jeden závod s jejím druhým plemenem a to šeltii. Tady by klidně mohlo následovat další povídání o jejich soutěžení, ale postačí napsat, že Kjersti byla tak v pohodě, že si dokráčela pro zlatou medaili v družstvech a byla prostě fantastická.

Mezitím přichází soustředění na další choďandu a to Piper. Opět velké soustředění, stejně jako bych já sám startoval.

Lidé z organizačního týmu se trochu usmívají a říkají: „Jako opravdu, choďák a agility?“ Nic si z toho nedělám, vedle mě stojí mistryně světa Tereza Králová a v náručí má své miminko a sledujeme Piper. Běží skvěle, ale trať je celkem náročná a Merit se soustředí, aby vše co si nastudovala, správně předala. Bohužel krátce po startu malá chybička a Piper dobíhá s jednou penalizací. Nevadí, super výkon, protože i celkem dost favoritů ani nedoběhlo.

video

Piper – první běh

Utíkám ven pozdravit Merit a ta je nadšená. Veliká gratulace byla i ode mě a pak jen poslouchám a nestačím se divit. Ale pěkně postupně.

„Ani nevíš Petře, co to pro nás znamená, být na MS. Je to něco, co se těžko vysvětluje, jak se teď cítím. Víš, s Piper to vůbec nevypadalo dobře, proděla těžkou pankreatitidu a byla na tom opravdu špatně.“ Poslouchám a vidím v jejich očích vlhkost a také obdivný pohled na Piper.

„Pořád jí tam vidím, jak tam chudák leží a nic nezabírá. Opravdu nic. Dostávala silná anestetika a opiáty a dokonce mi lékařka řekla, ať se připravíme na nejhorší. To rozhodně nikdo nechce slyšet, vid?“ Pozorně poslouchám a představuji si chudáka Piper a její bezmocnou majitelku.

„Nechtěla jsem propadnout nějaké depresi a prostě jsem se snažila pomoci, jak to šlo, ať se děje cokoliv. Bylo to nesmírně náročné období a skončilo to tím, že jsem musela prodat i své auto, abych vůbec měla na zaplacení léčby pro Piper. Ani minutu jsem o tom nepřemýšlela.“ Máte můj největší obdiv Merit. Hladím Piper a šeptám jí, jaká je úžasná bojovnice...

„A když se začala zlepšovat, vůbec to i nadále nevypadalo dobře. Ztratila totiž cit v pravé zadní noze,“ dodává Merit. „Ale když jsem viděla v očích Piper její odhodlání, dala jsem do toho vše, co jen člověk může dát, a asi Petře už cítíš, co to pro nás znamená, být tady, v Liberci,“ říká klidným hlasem Merit. Nemohl jsem ani mluvit a koukal si s Piper do očí a hladil ji a chválil.

„Merit, pro mě má Mistrovství světa vítěze, a to jste vy dvě!! Ať to dopadne v Liberci jak chce, opravdu jste šampióni a jsem na vás hrdý a přeji to nejlepší a hlavně to pověstné zdravíčko,“ říkám Merit a Piper, loučím se a jdu zpět k mikrofonu.

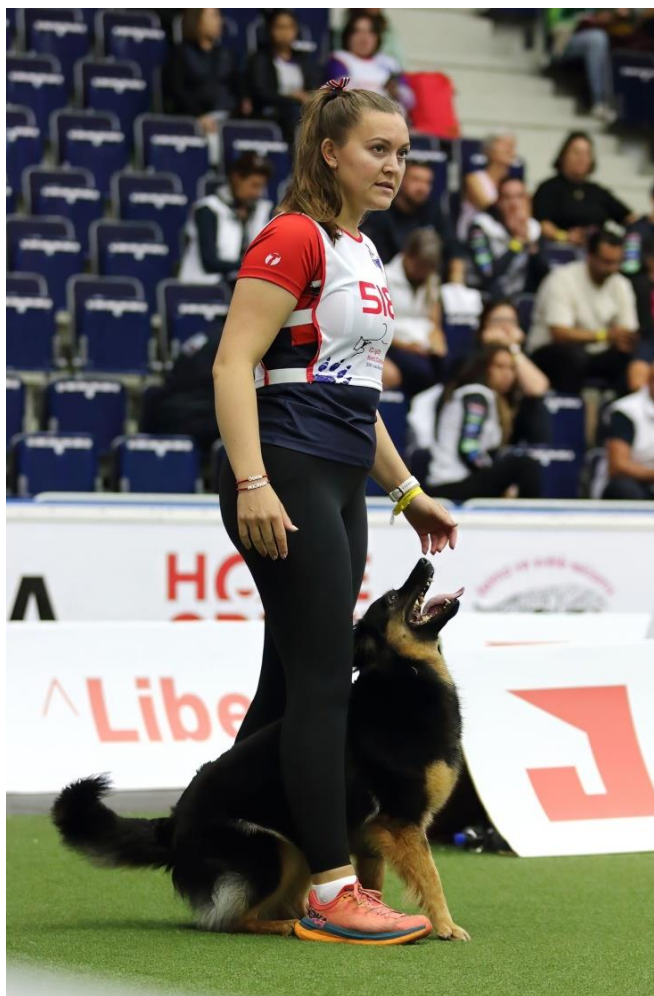
Celý den jsem na to musel myslet a byl to pro mě asi nejsilnější zážitek z Mistrovství. Když jsem pak koukal do startovní listiny a připravoval se na další běhy, Piper už v nich nefigurovala. Merit mi řekla, že poběží jen týmovou soutěž a plně jsem porozuměl. Piper v týmové soutěži nezklamala a byla velkou podporou. Celkově se tým Estonska umístil na 10. místě z celkem 43 startujících zemí.

video

Piper – druhý běh

V soutěži tak zůstala už jen Mexi, která běžela všechny závody. Další den ráno jsem potkal úžasnou týmovou vedoucí Ninu Bergersen a už z dálky se na mě smála a mávala. Hned jsme se bavili o Kjersti a Mexi a já jsem jí nechal poslat nádherný přívěsek ve tvaru kosti, který pro Mistrovství světa připravili žáci Střední školy bižuterní z Jablonce n/N, a říkám, že je pro štěstí. Ještě jeden jsem nechal poslat její reprezentační kamarádce a také medailistce z MS – Eli Beathe Sether a popřál hezký den.

Kjersti a Mexi

Zhruba za dvě hodiny jsem musel jít do organizačního centra a Kjersti se zrovna vracela z procházky s Mexi. „Moc děkuji za kostičku, vážím si toho,“ říká s úsměvem Kjersti a já ukazuji, že držím palce. Když se vracím do haly, potkám naše reprezentantky a slyším, jak si mezi sebou říkají, jak další postavená trať je extrémně těžká a že rozhodně hodně lidí vypadne a závod nedokončí.

U haly je opět Nina a ptám se jí, zda je to opravdu těžká trať a ona: „Je, ale Mexi půjde čistě, to vím na 100 %“. Usmívá se a říká, že naše choďanda tu těžkou trať dá úplně v pohodě. „Myslíš si, že to dá opravdu bez chyby?“ ptám se. „Víš, Mexi není nejrychlejší, ale je úžasná, rozumná, precizní a výkony má tak stabilní. Prostě úžasná, dá to rozhodně čistě.“ Potřásl jsem jí rukou, popřál hodně úspěchů a šel sledovat Mexi. A opravdu. Od první překážky až do cíle je Mexi bezchybná a po 50. psech, kteří měli závod za sebou, je Mexi se svou paničkou na průběžném 7. místě. Cítím opět hrdost a radost, jak na Mistrovství světa choďáci ukazují, že jsou opravdu nádherní a všestranní.

video

Mexi – druhý běh

Následující dny jsou opět v úplně stejném scénáři, práce a zase práce, ale před závodem vždy krátké navštívení týmu z Norska a přání všeho nejlepšího do závodu. Kjersti závodí se svojí AGI a po dvou stříbrných medailích ze skokové části i z agility, se stává mistryní světa v kombinaci. Následuje kolečko vítězů a já stojím na ploše a tleskám, a když probíhá kolem mě, přijde mě obejmout a já jí šeptám: „Kjersti, jsme na Tebe tak hrdí, co jsi dokázala.“ Celý norský tým běží a raduje se z úspěchu své týmové kolegyně. Neskutečné...

video

Mexi – třetí běh

Je tu poslední den Mistrovství světa a na startu se dnes představí naposledy choďanda, která pobláznila celý Facebook a drží jí palce půl Evropy. Nezmínil jsem se, že jsem o všem informoval naši Facebookovou skupinu Chodský pes v ČR a to, že opravdu velké množství lidí psalo přímo Merit a Kjersti a obě dámy za to moc děkovaly a říkaly, že jsou až dojaté, jaké podpory se jim dostalo od vás, přátel chodského psa. Kjersti říká: „Zkusíme dnes počtvrté čistý běh, zapíšeme naše plemeno do historie!“ „Budeme držet palce,“ dodávám já.

Vše je připravené na poslední start chodského psa na Mistrovství světa. Lidé, kteří dělají agility léta, se už dívají na start a netrpělivě přešlapují. Tři čisté běhy přeci jenom něco znamenají, a je opravdu málo takových, kteří to na MS dokázali zaběhnout. Mexi je připravena a když zaběhne čistě, bude to opravdu super výsledek. Píšťalka se ozvala, poslední pokyny a Mexi se rozbíhá na svůj poslední běh na Mistrovství světa. Její běh je opět rozvášněný, ale dokonale přesný a bez jediné chyby. Na houpačce profesionálně čeká na dotek a ještě 4,3,2, poslední překážka a cílil.

video

Mexi – čtvrtý běh

Po tváři se mi koulejí slzy radosti, hrdosti a uznání a jsem tak moc šťastný, že ani nemohu mluvit. Utíkám do prostoru cíle, objímám Kjersti a Mexi a ta je tak spokojená, že mi k rukám dokulila míček a chtěla si tak moc hrát. Hrajeme si a děkuji oběma za úžasné výkony. Kjersti má slzy na krajíčku a říká: „Jsem nesmírně hrdá, že jsem mohla reprezentovat nejen svoje Norsko, ale poprvé v historii na Mistrovství světa i plemeno chodského psa, navíc v jeho domovině. Je to neskutečné a ani nemohu hovořit, jak jsem dojatá a hrdá na Mexi. Čtyřikrát čistý běh, neskutečné. Jako by chtěla ukázat divákům v České republice, že tady má kořeny.“

Ještě jednou gratuluji a utíkám se připravit na závěrečný ceremoniál. Po něm už jen smutek, že tento choďácký zápis do historie končí. Končí ale jen Mistrovství světa, kamarádství, které začalo nesmělou zprávou po telefonu, pokračuje.

Merit se vrátila ke své práci zdravotní sestry v nemocnici a mistryně světa Kjersti ke svému studiu. Obě jsou to úžasně skromné ženy, přátelské a se srdíčkem na dlani pro své chodské miláčky. Děkujeme za možnost být u toho a za vaše přátelství, Kjersti a Merit! A prosím, za nás všechny pohláďte Mexi a Piper. Jejich výkony budou ještě dlouhou dobu dělat radost všem chovatelům a milovníkům chodských psů! Děkujeme!

Petr Gerhardt, moderátor akce

Kjersti a Mexi

Rozhovor s Kjersti Jørgensen, majitelkou Mexi – Skogsrøjets Monster

Pěkný den, Kjersti, děkuji za čas na rozhovor. Pamatujete si na den, kdy jste poprvé poznala plemeno chodský pes a co vás na něm tak zaujalo, že jste si vybrala právě Mexi?

Dobrý den, Petře. Vyrostla jsem s německými ovčáky. S mým prvním psem, také německým ovčákem, jsem se též zúčastnila začátečnického kurzu agility. Bohužel se nedožil dlouhého života kvůli špatnému zdraví. Později, když jsem hledala nového člena rodiny, rozhodla jsem se pro

plemeno, které by bylo atletičtější. Přesto jsem vždy milovala povahu pracovního plemene. Jejich věrnost, postoj a touhu potěšit. O plemeni chodský pes jsem slyšela už dříve, ale nikdy jsem žádného neviděla. Po mnoha hledáních a zjišťování informací na internetu, jsem narazila na vrh ve Švédsku, kde bylo dostupné jedno štěně. Kontaktovala jsem chovatele, napsala o sobě a o tom, co bych mohla nabídnout svému budoucímu členu rodiny. Psala jsem také o tom, jaké aktivity bych s ní chtěla dělat, včetně agility. V té době jsem byla v agility velmi nová a neměla jsem ambice být součástí národního týmu. Chtěla jsem jen psa, který by byl fyzicky schopen dělat různé psí sporty – zejména s ohledem na to, že agility je náročný sport. Navštívili jsme chovatele a já se okamžitě zamilovala do matky vrhu. Také jsem si hodně psala s majitelem psa a velmi se mi líbil jeho charakter a postoj. Vrh se skládal ze šesti štěňat a Mexi byla pro mě už vybraná. Přesto byla pro mě perfektní a v lednu 2016 jsem si ji mohla odvézt domů do Norska.

V kolika letech jste začali trénovat s Mexi a jaké byly její počáteční reakce na agility?

Hned jak jsem ji přivezla domů, začali jsme budovat náš vztah. Zúčastnili jsme se dvou štěněčích kurzů, nesouvisejících s agility, a velmi jsem se věnovala jejímu vzdělávání a rozvoji dovedností, aby se dokázala vypořádat s jakoukoliv aktivitou a prostředím, do kterého ji postavím. Když jí bylo asi 10 měsíců, seznámila se s opravdovým vybavením pro agility. Jelikož byla mým prvním soutěžním psem v agility, neměla jsem mnoho zkušeností ani znalostí. A dnes bych určitě dělala věci jinak. Naštěstí pro mě byla vždy ochotná pracovat a trénovat bez ohledu na to, co jsme dělali nebo jaké metody učení jsem používala. Pokaždé, když jsem jí představila něco nového, zvládla to a poté i další úkoly. Ze všeho má radost a nevdá jí, co děláme nebo kde jsme, pokud to děláme spolu. To na ní miluji!

Máte specifický styl nebo metodu tréninku, kterou preferujete při práci s Mexi?

Mám ráda „tvarování“, kdy Mexi nabízím aktivity a odměním za ty, které chce více podporovat. A Mexi miluje, když jsou naše cvičení entuziastická a radostná. Jelikož vždy chce dělat věci správně, je pro mě důležité ocenit úsilí, a ne jen výsledek. Agility je také o rychlosti, a proto je důležité, aby psi nebyli příliš posedlí perfekcionismem. Být trochu bláznivý, odvážit se riskovat a dát do toho všechno je něco, na co jsme se poslední roky zaměřili, abychom zvýšili její rychlost. Což je důvod, proč ji často odměňuji, i když si „vybrala špatné chování“. Vždy jí mohu dát druhou šanci a odměnit lépe, když si vybere správné chování.

Mnoho lidí si možná neuvědomuje, jak agilní může být chodský pes. Proč jste si konkrétně pro tento sport vybrala toto plemeno?

Myslím, že jsem na to odpověděla v první otázce, ale abych to shrnula: protože jsem chtěla pracovního psa podobného německému ovčákovi, který má lepší zdraví a je více atleticky stavěný.

Jaké to bylo, když se Mexi kvalifikovala na Mistrovství světa?

Byla jsem nadšená, že se mi konečně podaří splnit svůj sen. Tvrdě jsem pracovala na tom, aby Mexi byla vůbec prvním chodským psem, který bude startovat na Mistrovství světa, a navíc v zemi odkud pochází. Zúčastnili jsme se Světového agility open, Evropského open, Nordického

šampionátu a FCI Mistrovství světa v Liberci bylo poslední položkou na mém seznamu přání. Předchozí rok jsme se téměř dostali do týmu. Skončili jsme na pátém místě jako první náhradníci, poté, co jsme byli mezi prvními čtyřmi až do našeho posledního běhu, kde bohužel Mexi shodila překážku, a tím ztratila spoustu bodů. Přesto jsme se pro letošní kvalifikaci vrátili ještě silnější a podařilo se nám být nejlepším psem ve střední třídě a kvalifikovali jsme se jak do týmových, tak do individuálních běhů na všechny FCI šampionáty roku 2023 (EO, Nordics a AWC).

Jak náročná byla cesta kvalifikace na Mistrovství světa?

Bylo to docela náročné, protože jsme bojovali s mnoha rychlými border kolieři. Naši silou je udržet co nejučinnější a nejstrmější trajektorie a samozřejmě mít hlavně čisté běhy. Hodně jsem se připravovala, abych věděla, jak zvýšit rychlost Mexi a jak vybrat pro nás nejlepší možnosti pro každou trať. Například často je lepší vybrat si možnost vedení, kde jsem v pohybu nebo kde musím běžat, abych ji povzbudila k rychlejšímu běhu.

Co pro vás znamená reprezentovat plemeno chodský pes na tak prestižní akci, jako je Mistrovství světa v agility v Liberci?

Pro mě to má velký význam. Ukazuje to, že agility není jen o rychlosti. Dokazuje, že nemusíte mít nejtýpčtější plemeno, abyste byli úspěšní. Přizpůsobení se svému psu, ocenění jeho silných stránek a vážení si toho, co spolu dokážete, to dělá tento sport tak moc zábavným.

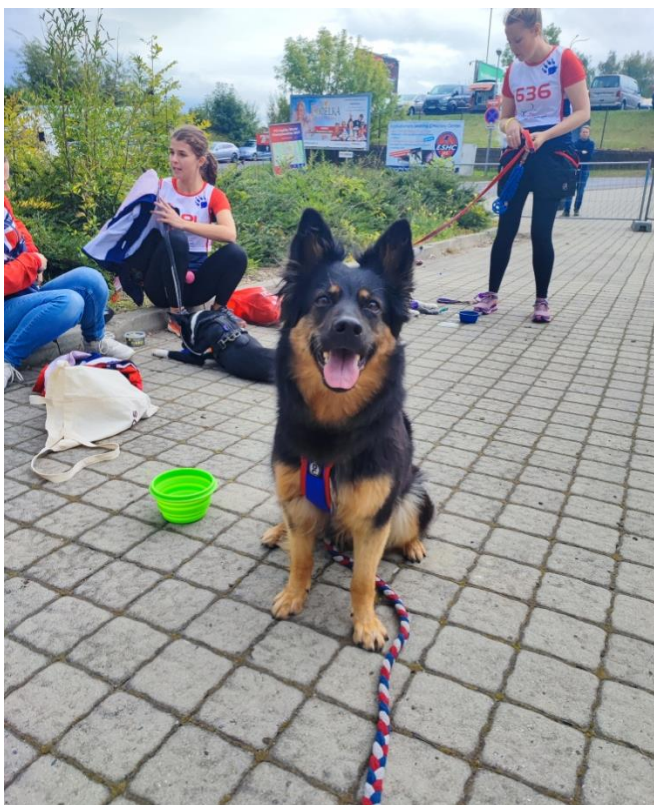
Jak ostatní účastníci reagovali na vaši účast s chodským psem? Cítili jste podporu od svých kolegů?

Nesetkala jsem se s ničím jiným, než s respektem a podporou ze strany agility komunity. Jako tým jsme Mexi a já velmi spolehliví. Během posledních let jsme dokázali, že jsme dobrý tým, dosáhli jsme dobrých výsledků na různých šampionátech, a dokonce získali medaile z významných závodů.

Jaké byly první reakce Mexi na atmosféru a prostředí Mistrovství světa?

Mexi má velmi ráda atmosféru velkého davu. Čím více povzbuzování, tím je „šilenější“ – a to miluji! Když vstupujeme na zelený koberec, ona chápe, co se chystá, a je ještě odhodlanější si se mnou hrát.

Jak často trénujete a jak se trénink mění před tak významným závodem?

Máme období v roce, kdy trénujeme více a období, kdy trénujeme méně, někdy vůbec. V týdnech, kdy trénujeme nejvíce, je to obvykle 3-4 dny v týdnu s agility (včetně soutěží). S Mexi dělám tři krátká cvičení trvající 2-5 minut, kde je hodně nadšení a energie. Čím blíže jsme k významné události nebo soutěži, tím kratší cvičení jsou, protože chci, aby se naučila dávat vše a nešetřila energii. Když trénuji příliš tvrdě nebo příliš dlouho, bude se šetřit, aby cvičení vydržela, a to nechci. Chci, aby věděla, že když vstoupíme na trať, nevyčerpám ji a může proto dát vše do celého běhu. Kvalita před kvantitou. Když jsou zkoušky a velké soutěže za námi, obvykle si dáme delší přestávku na několik týdnů, abychom zajistili, že se tělo plně zotaví. To znamená žádný trénink agility, jen vlety, posilování a fyzioterapie.

Jaké jsou silné stránky Mexi a čeho si na ní nejvíce ceníte?

Mexi je velmi přesná a efektivní na tratích a má úžasně běžecké kontakty. Kvalita, kterou na ní nejvíce obdivuji, je její schopnost mě potěšit. Je vždy připravena pracovat a udělá cokoli, co chci. Je také extrémně loajální maminka!

Jaký byl nezapomenutelný moment, který jste zažila s Mexi během vaší společné kariéry?

Na nordickém šampionátu v roce 2021 Mexi běžela čistý běh za čistým během, a nakonec jsme se dostali na stupně vítězů a získali individuální bronzovou medaili ve velké kategorii. To byl obrovský zážitek a překonali jsme tak mnoho předsudků. Moje malá Mexi, skákající 60 cm, ukázala, že si zaslouží medaili mezi nejlepšími velkými psy v Nordiku, kde je 99 % border kolíí. Pociť, že překročíme cílovou čáru s mým nejlepším přítelem. Pociť toho, že běžíme spolu. Pociť stát na stupních vítězů s ní po svém boku. Můj první soutěžní pes v agility, první chodský pes na této úrovni agility a moje první medaile na šampionátu. To bylo úžasné!

Máte nějaké plány nebo cíle s Mexi pro nadcházející rok?

Abych byla naprosto upřímná, mám pocit, že jsme dosáhli všech našich cílů – a možná i více – a proto příští rok vezmu tak, jak přijde. Bez očekávání nebo plánů, jen si s ní užívám zbytek jízdy. Brzy jí bude 8 let a mým snem je vytáhnout ji z agility, protože to chci, a ne protože to musím. Vše, co se stane od teď, bude bonus!

Co byste chtěla říci těm, kteří začínají s agility, nebo těm, kteří procházejí těžkými časy se svými psy?

Buďte vždy otevření novým nápadům, myšlenkám a metodám. Nejlepší způsob, jak se v něčem zlepšit, je se o tom něco dozvědět – a s agility je vždy něco nového. Účastněte se různých kurzů, i online, sledujte inspirující účty na sociálních sítích, dělejte výzkum a buďte zvědaví na to, jak a proč věci fungují. A udržujte trénink zábavný pro vás i vašeho psa. Agility je něco, co si vybíráme dělat, a měli bychom si vážit toho, že naši psi jsou ochotni to dělat s námi. Užijte si jízdu, nikdy nevíte, kdy skončí.

Rozhovor s Merit Rahník, majitelkou Piper – Aimy Great Joy

Kde jste se poprvé dozvěděla o plemeni chodský pes a co vás na něm tak uchvátilo?

Ve skutečnosti jsem na toto plemeno narazila zcela náhodou. Hledala jsem na Googlu různá plemena psů a když jsem uviděla plemeno chodský pes, okamžitě jsem se zamilovala. Toto plemeno jsem nikdy předtím neviděla na vlastní oči, až když jsem si šla pro své štěně. Lidé mi říkali, že jsem blázen, ale bylo to jedno z nejlepších rozhodnutí mého života! Napsala jsem mnoha chovatelům, ale chovatelka Piper byl jediná, která odpověděla na všechny mé otázky. Piper byla od malička velmi zvědavá, vždy měla ke všemu pozitivní přístup, a dokonce jako štěně vynikala výjimečnou rovnováhou a koordinací.

V kolika měsících jste začali s Piper trénovat agility a jaké byly její první reakce?

S agility jsme začali, když bylo Piper 7-8 měsíců. Je velmi učenlivá a baví ji vše, co spolu děláme, včetně agility.

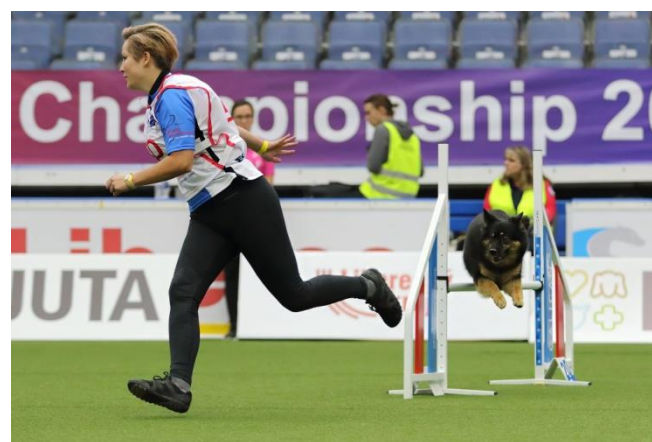
Preferujete nějaký konkrétní styl nebo metodu tréninku s Piper?

V agility preferuji, když mohu být dál od ní, kdykoli je to možné. Piper chce naopak pracovat blízko mě, což dělá náš trénink na dálku tak trochu výzvou.

Většina lidí si na agility zvolí jiné plemeno. Proč jste si pro tento sport vybrala právě chodského psa?

Mým cílem nebylo agility, chtěla jsem se se svým psem prostě bavit.

Zmínila jste vážnou nemoc Piper v prosinci 2022. Jak se u ní poprvé projevila a kdy jste si uvědomila, že je něco špatně?

Máte na mysli pankreatitidu nebo prolaps meziobratlové ploténky? Obojí se stalo ve velmi krátkém časovém období. Lékaři si myslí, že prolaps ploténky měla již dříve, ale nebylo to vidět, protože měla více svalů na udržení rovnováhy. U pankreatitidy začala zvracet a odmítala jíst. A kdo zná Piper, ví, že když odmítá jíst, musí to být něco vážného. Také měla bolesti, nechtěla se hýbat a nemohla ani ulehnout. Okamžitě jsme šli k lékaři a věřili, že všechno dobře dopadne.

Jak jste toto období prožívala?

Když byla hospitalizovaná, bylo to velmi těžké, protože měla hodně bolestí a dlouho nejedla. Naštěstí má kamarádka, a Piperina trenérka, je doktorka ve veterinární klinice – udržovala mě v obraze, a co nejvíce Piper uklidňovala. A já jsem vždy věděla, že je v dobrých rukou. Piper hodně zhubla, ale když začala znovu jíst, rychle se zotavila. Trvalo to přes šest měsíců, než jsme ji dostali zpátky na „normální dietu“. Hodně jsme cvičili a pomalu začala nabírat i svaly. Od té doby, co onemocněla, dostává každý den vývar z kostí, protože nedostatečně pila.

Jaké to bylo, když se Piper kvalifikovala na Mistrovství světa po tak náročném období?

Byla jsem překvapena, protože máme mnoho kvalifikačních soutěží a Piper se zúčastnila pouze jedné z nich – to bylo loni ještě před pankreatitidou. Byla jsem šťastná, ale zároveň jsem se obávala, protože jsem nevěděla, jestli Piper bude moci znovu soutěžit.

Co pro vás znamená reprezentovat chodské psy na tak prestižní akci jako je Mistrovství světa v agility?

Jsem velmi hrdá, že jsme mohly na Mistrovství světa reprezentovat Estonsko a také plemeno chodský pes. Snad jsme neudělali ostudu.

Jak ostatní soutěžící reagovali na vaši účast s chodským psem? Cítili jste podporu z vašeho okolí?

Zpětná vazba byla velmi pozitivní. Mistrovství světa připomínalo dokonalou kombinaci soutěže a oslavy. Všichni byli velmi přátelští a podporující. Moc za to děkuji.

Jaké byly Piperiny první reakce na atmosféru a prostředí Mistrovství světa? Jak se přizpůsobila novým podmínkám?

Naprosto úžasně. Byla tak moc šťastná, stejně jako já! Piper si toto prostředí opravdu užívala. Trochu jsem se obávala její reakce, protože nikdy předtím nebyla na velkých soutěžích, jako je tato, ale všechno bylo skvělé.

Jak často trénujete a jak se trénink mění před významným závodem?

S Piper to bylo jiné kvůli jejímu zranění. Po šestiměsíční pauze v agility začala znovu trénovat v červenci. Mým hlavním cílem bylo – a je – udržet ji zdravou, takže se soustředujeme hlavně na kondiční trénink a dlouhé procházky. Před MS jsme trénovali agility pouze jednou týdně a zúčastnili se jen dvou soutěží. Ráda bych s ní trénovala větší samostatnost, ale je to tak, jak to je. Jsem ráda, že aktuálně můžeme trénovat a v agility soutěžit.

Jaké jsou nejsilnější stránky Piper v agility a co na ní nejvíce oceňujete?

Má mnoho silných stránek. Jak jsem již dříve zmínila, má výjimečnou rovnováhu a koordinaci. Má přirozeně těsné obraty a velmi dobrý kontakt s dráhou, čímž se dá velmi dobře vést. Dokonce, i když je vzrušená z atmosféry, neztrácí hlavu. Piper je úžasná i mimo soutěže. Ráda se

potkává s novými místy, psy a lidmi, což z ní dělá dokonalého společníka na cesty. A já opravdu miluji její pozitivitu.

Jaký byl nezapomenutelný moment, který jste zažili s Piper během vašeho společného života?

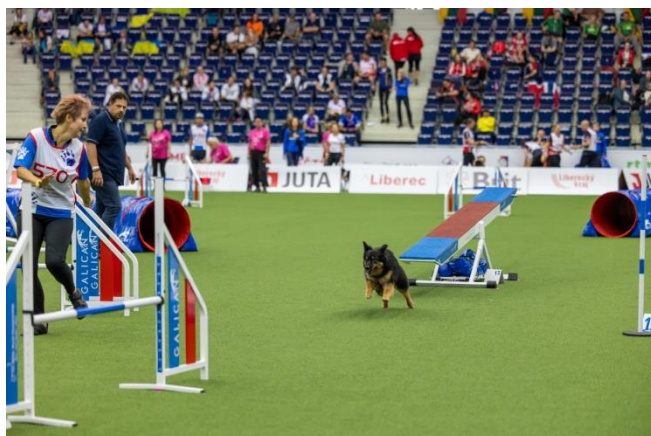
Určitě soutěžení na MS v Liberci.

Máte nějaké plány nebo cíle s Piper pro rok 2024?

Pravidelně budeme navštěvovat fyzioterapeuta a uvidíme, jak to půjde. Nyní se zotavila lépe, než se předpokládalo, a tak je všechno ve hvězdách. Uvidíme, držte nám palce.

Co byste chtěla vzkázat těm, kteří teprve začínají s agility nebo těm, kteří si procházejí těžkými časy se svými psy?

Pokračujte dál a zbytek přijde sám. Nikdy nebudte na své psy naštvaní, oni dělají vždy to nejlepší, co umí! A oceňujte to, co máte, protože nikdy nevíte, jak dlouho to potrvá.

Pro oba rozhovory děkuje Petr Gerhardt

Rally Obedience

Baltazar Noční hlídka

Xaidi Saphire z Gipova

Rally Obedience, zkráceně RO, je v České republice poměrně nový sport, který v poslední době nabírá na popularitě. Jde v něm převážně o poslušnost a chůzi u nohy. Cílem je, aby psůvod se psem absolvoval parkur, který se skládá z karet, na kterých jsou cviky schematicky vyobrazeny. Na projití celého parkuru má tým čtyři minuty, avšak čím rychleji ho projdou, tím lépe. Mezi jednotlivými kartami se pes pohybuje u nohy psůvoda. RO je sport vhodný pro širokou škálu lidí i psů, jak pro štěňátka, tak i psi seniory. Pejsci i lidé s handicapem mohou využívat veškeré kompenzační pomůcky tak, aby parkur se cviky bez problémů zvládli. A pokud má chlupáč problémy s pohybovým aparátem, může být dokonce osvobozen od skoků. Prostě a jednoduše RO je sport pro všechny.

Zkoušky se konají ve čtyřech základních stupních s rozdílnou obtížností: ROZ, RO1, RO2 a RO3, přičemž s každou kategorií se stupňuje délka a náročnost parkuru. Pejskům starším nad osm let je umožněna účast ve vlastní kategorii veteránů, kde mají různé úlevy. Všechny tyto kategorie je možné jít se psem buď na vodítku, nebo bez, takže jestli máte útekáře, je to fajn pojistka. (K tomu, abyste mohli nastoupit na zkoušku, ale potřebujete výkonnostní průkaz, o který si musíte zažádat u klubu Obedience CZ.) Na rozdíl od klasické obedience a sportovní kynologie můžete po celou dobu zkoušky na pejska neomezeně mluvit a povzbuzovat ho, avšak povel může být řečen pouze jednou. Také mu můžete pomáhat gesty a pohybem těla. Na vyznačených místech (kartička se smajlíkem) máte možnost dokonce pejska po dokončení cviku i odměnit pamlskem nebo hračkou (po dobu zkoušky ale musíte mít hračku nebo pamlsky pořádně schované v kapse, a také je zakázáno s nimi psa jakkoliv navádět a lákat).

Pro úspěšné splnění zkoušky ROZ toho pes nemusí umět mnoho, pouze běžné povely. Základem cviků na kartách v této kategorii je totiž pouze chůze u nohy, sedni, lehni, oběhnutí psůvoda a schopnost chvíli vydržet na místě – což by pro běžně vycvičeného psa nemělo být nijak extra náročné. Ovšem to všeobecně u tohoto sportu neplatí pro psůvody. Lidská stránka bývá často kamenem úrazu, protože se psůvod musí soustředit nejen na správné provedení cviku psem, ale také na sebe. Každý cvik má svoje jasná pravidla a je potřeba je dodržet. Také je velmi důležité, aby provedení cviku začalo v pomyslném čtverci 120x120 cm, který se nachází vlevo před kartou. Výjimkou jsou však cviky se změnami směru – tehdy je pomyslný čtverec přímo před kartou. V případě, že cvik začnete mimo tuto oblast, rozhodčí ho nehodnotí a nezískáte za něj žádné body. Maximální počet bodů, který můžete za zkoušku získat, je 100. Jestli vás tenhle sport zaujal a chtěli byste se mu věnovat, tak doporučuji minimálně na začátek nějakého trenéra/zajít si na RO intenzivku. Ve zkušební řádu RO, který najdete na stránkách Obedience CZ, jsou sice

všechny karty se cviky a veškeré věci ohledně RO vysvětleny, ale i tak se to, dle mého názoru, nevyrovná tréninku pod vedením zkušeného člověka.

22. října 2023 se také díky popularizaci tohoto sportu konal první ročník speciálu chodských psů v rally obedience, jehož organizace se ujala paní Jitka Smejkalová, která se se svými choďáčky již delší dobu věnuje RO. Závodu se celkově zúčastnilo dvacet choďáčků. Mnozí možná jen z hecu a zvědavosti, jak tento sport vůbec vypadá (a tak to pro mnohé z nich bylo první seznámení s tímto sportem). Během závodu panovala přátelská atmosféra, a tak pevně věřím v to, že si všichni zúčastnění tento den moc užili. Velké díky patří již zmíněné paní Jitce Smejkalové za organizaci této akce, všem sponzorům (ceny byly opravdu nádherné!), pomocníkům a zúčastněným. Doufám, že se příští rok bude konat druhý ročník a sejde se na něm zase o něco více choďáčků!

Zuzana Nejezchlebová a Garra Mont de Soleil

Garra Mont de Soleil – vítěz RO1

Best Boy Rosa white

RO2 – O Cort Grey-Jane, Inanna z Dašického zátiší, Brandy Atra Talpa

VÝSLEDKOVÁ LISTINA PODZIMNÍHO RO ZÁVODU A SPECIÁLU CHODSKÝCH PSŮ

Pořadatel: Anna Musilová, Jitka Smejkalová
 Místo konání: Olomouc
 Datum konání: 22. 10. 2023
 Rozhodčí: Anna Musilová

Jméno psodava	Jméno psa	Plemeno	Třída	Body celkem	čas	Známka	Pořadí ve třídě
Nikol Pospíšilová	Xaidi Saphire z Gipova	Chodský pes	RO-Z	89	02:03,3	VD	4
Romana Čermáková	Chazří Luko Chodák	Chodský pes	RO-Z	89	02:24,2	VD	5
Martin Černý	Evelína od Tety Zity	Chodský pes	RO-Z	88	02:42,2	VD	7
Jana Čočková	Cessy Český rubín	Chodský pes	RO-Z	89	02:30,8		6
Nikol Pospíšilová	Amethyst Niraya Bohemian Crystals	Chodský pes	RO-Z			NEOB	22
Alena Kromková	Best Boy Rosa white	Chodský pes	RO-Z	91	02:25,8	V	3
Vlasta Galisová	Alžběta Duvlarides	Chodský pes	RO-Z			nenastoupil	22
Klára Kukačová	Baltazar Noční hlídka	Chodský pes	RO-Z	71	02:31,3	D	20
Tereza Ondráčková	Flanders Preberry	Chodský pes	RO-Z	99	02:15,0	V	1
Jarmila Kolašínová	Grace Mont de Soleil	Chodský pes	RO-Z	73	03:05,5	D	17
Marie Kavalcova	Beira od Koryta Šatavy	Chodský pes	RO-Z	88	03:04,4	VD	8
Šedivá Bronislava	Frenn Fabaro Silesia	Chodský pes	RO-Z	71	02:19,8	D	19
Nikol Pospíšilová	Be your Sunshine Bohemian Crystals	Chodský pes	RO-Z	81	02:32,6	VD	11
Zuzana Milotová	Bonnie od Koryta Šatavy	Chodský pes	RO-Z	84	03:01,9	VD	9
Jana Maierová	Wurzi Bryvílsár	Chodský pes	RO-Z	74	02:17,0	D	15
Jana Čočková	Elleanora Český rubín	Chodský pes	RO-Z	76	02:56,6		14
Zuzana Nejezchlebová	Garra Mont de Soleil	Chodský pes	RO-1	83	03:21,6	VD	2
Veronika Hámoňová	Caamo Bohemian Crystals	Chodský pes	RO-2	63	02:29,0	OB	8
Jitka Smejkalová	Brandy Atra Talpa	Chodský pes	RO-2	81	03:02,3	VD	7
Iva Jašíčková	O Cort Gery-Jane	Chodský pes	RO-2	81	02:34,7	VD	6
Jitka Smejkalová	Inanna z Dašického zátiší	Chodský pes	RO-2	86	02:53,5	VD	4

Skupinové foto k Mistrovství české republiky v canicrossu, bikejöringu a scooterjöringu

Mistrovství ČR v canicrossu, bikejöringu a scooterjöringu očima spoluřadatele

Ok víkendu 28. - 29. 10. se konalo již 4. Mistrovství chodských psů v canicrossu, bikejöringu a scooterjöringu, a to pod záštitou závodu Jöringový trháč. Ten se i letos velmi povedl, a to především díky perfektní organizaci Nučické smečky, na které jsem se mohla i já svým kouskem podílet. Letos se podařilo uskutečnit neskutečných 42 startů našeho krásného plemene! Zaplnili jsme všechny kategorie a i v celkovém umístění závodu se chodský pes neztratil. Sobota se nesla ve znamení canicrossu,

tedy běhu se psem, kde startovalo 8 odvážných žen, 6 statečných mužů, 5 fantastických dorostenek, 5 starších žáků, 3 mladší žáci a 3 naprosto úžasné děti, které do toho daly naprosto vše. Mimochodem, v kategorii mládeže jsme měli nejpočetnější zastoupení celého Jöringového trháku a celkově byl chodský pes druhým nejpočetněji zastoupeným plemenem, v těsném závěsu za belgickým ovčákem.

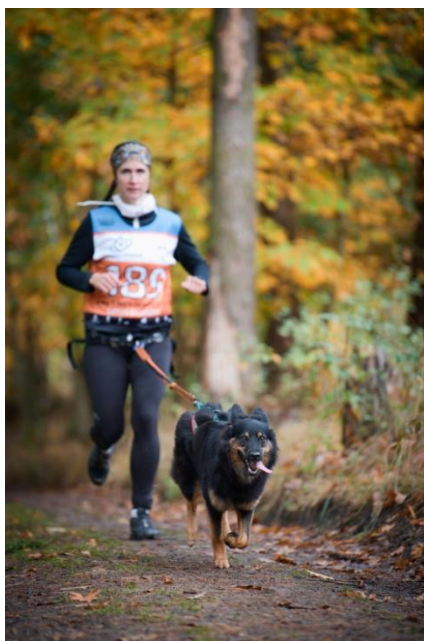
V závodu žen se nekonalo žádné velké překvapení, svůj titul opět obhájila fantastická Martina Hejčová a Czech Captain Amans Kygnos, která se pak stala nekorunovanou královnou celého mistrovství, neb se jí podařilo v neděli zvítězit se stejným pejskem i v kategorii bikejöring ženy. V mužích si pro první místo do-

běhl Filip Špaček s Isildur Ori Voronda Nildo, ale nutno říci, že první tři místa měla mezi sebou rozdíl v řádu několika vteřin. Stejně těsně skončily i výsledky kategorie dorost, kde se však první dvě místa podařila obsadit úžasné Veronice Fránkové a to na prvním místě s Arianou Chlupatý Nesmysl a na místě druhém s Belatrix Chlupatý nesmysl. Vícenásobný start měla i Natálka Fidlerová a to v kategorii starších žáků, kde to sice nestačilo na první místo, ale obsadila krásné druhé a páté místo. Vítězka této kategorie, Beáta Fiřtová s Tulačkou z Malého údolí předvedla tak úžasný výkon, že se nakonec stala i absolutní vítězkou Jöringového trháku v kategorii starších žáků! A jak to dopadlo u mladších žáků? Na prvním místě skon-

Rafinka z Malého údolí

Iris z Dašického zátíší

čila Natálie Hrdá s Annie z Černilovského kopce, která se tak umístila i na úžasném celkovém 2. místě ve své kategorii, druhé místo obsadil Jáchym Enökl s Rafinkou z Malého údolí, který rovněž dosáhl na druhou příčku v celkovém závodě ve své kategorii. Mimochodem, Rafinka z Malého údolí byla na roztrhání, neboť běžela nejen s Bárou Enöklovou v hlavního závodu, následně s Jáchymem v mladších žácích, ale ještě si doběhla pro druhé místo v kategorii dětí s Mikolášem Enöklem. Krásné první místo v kategorii dětí obsadil Jakub Lamoš s Izzie Věčná Legenda.

V neděli se na trať vydali závodníci na kolech a koloběžkách. V kategorii koloběžek byly zastoupeny jen ženy, ale o to více bojovaly a rvaly se jako lvi. První místo obsadila Jana Kunická s Lentilka Gery – Jane, která byla nováčkem soutěže, a start se jí opravdu vydařil. V kolech se utkali 4 muži, ovšem Robin Pilař si sedl do sedla rovnou 2x a podařilo se mu neuvěřitelně – obsadit první dvě místa! S nepatrným časovým rozdílem zvítězil s Eleanor Daxi Angels a druhé místo obsadil s Axelem z Předhůří Chřibů.

Jak jsem již prozradila, královnou kol se stala Martina Hejčová a Czech Captain Amans Kynos a musím Vám na Martinu prozradit, že nakonec měla nejlepší čas ze všech chodských závodníků v bikejoringu!

Dumper z Konické skály
Czech Captain Amans Kynos

Na závěr bych se s Vámi podělila o pár osobních postřehů a poděkování. Každý rok se zúčastňuje více účastníků, roste nám fantasticky počet mladých účastníků závodů. Soutěží se bez ohledu na věk, závodníci se nebojí zkoušet nové kategorie, mnozí startují vícekrát či dokonce ve vícero kategoriích!

Jako chodská parta jsme již na těchto závodech proslavení, všichni se fantasticky podporují a nikdo není outsider.

Moc děkuji všem, kteří do toho letos šli, překonávali jste své limity, vyzkoušeli si nové věci, pomohli k šíření slávy chodského psa a byli jste prostě všichni úžasní. A otázka na závěr – zkusíme příští rok 50 chodských startů? ☺

Karolína Listopadová

Eleanor DAXI angels

4. Mistrovství chodských psů v canicrossu, bikejoringu a scooterjoringu

Již druhým rokem jsme se zúčastnili MČR chodčáků. Ráno jsme museli vstávat brzy, abychom stihli vyzvednout fenku, se kterou jsem měla běžet. Cesta byla pohodová bez jediné komplikace. Když jsme dojeli na místo, kde to vše vypuklo, byla jsem v hrozném stresu, jak to vše vůbec dopadne. Tím, že jsem měla běžet

dvakrát ve stejné kategorii, stres stoupal výš. Než jsme se šli zaregistrovat, hlásila se k nám úžasná Kája, než začala pořádně registrace, šli jsme se podívat po okolí s „našimi“ čtyřmi fenkami, které jsme měli sebou, z toho byly naše jen tři. Původně jsme měli brát jen tři, ale mě napadl skvělý nápad, že vezmeme s sebou i malé štěně na socializaci, aby průběžně vědělo, co ho v budoucnu čeká. Když už pak začala registrace, šli jsme se rychle bleskem přihlásit. Vše bylo perfektně přichystané, startovní balíčky byly opravdu propracované, ale největší radost mi udělal hrneček, který dostal opravdu každý, kdo se zúčastnil hlavního závodu. Po registraci jsme se šli připravovat. Fína a Honey, se kterými jsem běžela, odpočívaly a čerpaly síly na běh, mezitím já si zatejpovala koleno, vzala běžecké oblečení, vzala Finu, se kterou jsem běžela jako první, a šly na start. Stres pomalu ustupoval, a já se na samotný běh těšila snad jako nikdy předtím. V 11:11 jsme s Finou vystartovaly, bohužel Fině se moc nechtělo, tak se mnou chvíli vláčela, než přišla na to, co po ní chci. Do kopečku mě už ale krásně táhla.

Honey Bee Věčná Legenda

Za námi běžela Anežka, která se nás snažila předběhnout. To se jim povedlo, ale za chvíli Fině říkám: „Finuško, my to zvládneme, doběhneme si pro tu naši zaslouženou bednu jako minulý rok.“ Pořádně jsme zabraly a začaly dupat. No a co se nestalo, my je předběhly a celou cestu jsme vedly až do cíle. Před cílem, když nás zahlédla skupina opravdu fajn lidí od chodčáků, začali nám hrozně moc fandit a já měla ještě větší motivaci prostě běžet a nevzdávat to. V cíli na mě čekala mamka a naše skvělá chovatelka, která nás přijela podpořit. V cíli jsem se pořádně vydýchala a myslela, že se tam pozvracím, a také jsem fandila Anežce, která běžela těsně za námi.

Po vydýchání jsem si vyměnila startovní číslo, dala Honey tažný postroj a šly jsme se připravit znovu na start. Startovali jsme spolu ve 12:29 a teď to přišlo: „Honey, 3, 2, 1, GO!“ Honey si přede mnou spíše cupitala a nikam se nehnala. Do kopce jsme si to běžely klusem... V lese jsme běžely blátem, ale ona i tak nic neřešila. Z kopečku dolů si stále cupitala a před cílem na nás všichni od chodčáků volali: „POJĎ, MAKEJ, ZABER!“ Honey se rozběhla a běžela až do cíle. Hned po mém běhu s Honey jsem běžela ještě s malým šikovným chlapečkem a jeho fenečkou Izinkou. Oba byli moc šikovní.

Po běhu dětí jsme šli čekat na vyhlášení. Když jsme čekali, šli jsme se vyfotit na společnou fotku všech chodčáků. Zúčastnilo se nás strašně moc – 44 chodčáků jen v canicrossový

den! Na fotku jsem své kamarádce půjčila malou Jessie. Když už začalo vyhlášení výsledků závodu, vyhláškali kategorii CCJS – všech plemen. Hlásili tři účastníky a pak jsem najednou z ničeho nic zaslechla své jméno, a jak říkali: „Velký obdiv si zaslouží Natálka, která si tu trasu zaběhla dvakrát, a od třetího místa ji dělila pouhá minuta. Strašně mě to zahřálo u srdce a málem mi ukápla slzička.“

Pak začalo vyhlásování choďáků, kde jsme s Honeynkou obsadili 5. místo a s Finuškou úžasné 2. místo. Všem jsme pogratulovali a šli jsme si dát vítězné foto.

Lentilka Gery-Jane, Cemmy z Talova dvora, Dezmont All Peramans

Po fotu jsem se šla podívat, co jsme vše vyhrály. Bylo toho opravdu dost, což jsem vůbec nečekala. Po vyhlášení výsledků za mnou přijela kamarádka, která měla po hlavním závodu běžet s mou fenkou kříženky „mini Trhák“. S holkami jsem je šla zaregistrovat. Také jsme dostaly zase úžasný startovní balíček, za což znovu děkujeme!!

Holky se šly připravit. Akorát na startu vzaly startovní číslo a šly. Holky spolu běžely 1,6km trasu, kterou měly proběhnout za krásný čas 7minut, prostě jedním slovem WOW...

Pak už jsme se rozloučili a jeli domů, ale v autě mi cinká mobil, že holky si doběhly pro krásné 3. místo v kategorii na mini Trhák. V jednu chvíli jsem nevěděla, co odepsat, byla jsem plná nepopsatelných emocí... Také bych chtěla hrozně moc poděkovat naší chovatelce, že nás přijela podpořit a půjčila mi s dědou Honey, a hlavně opravdu velké díky patří Káje, která se o nás tak krásně po celou dobu závodu starala.

Natálie Fidlerová,
Gatria Věčná Legenda,
Honey Bee Věčná Legenda

Aexel z předhůří Chřibů

Izzie Věčná Legenda,
Anie z Černilovského kopce

Naše největší letošní zážitky v dogfrisbee v zahraničí s chodským psem

Závodit s Messi jsem začala teprve v loňském roce, jen tak, pro radost, když dcera závodí s BOC Bejlínkou a já jsem jen celý víkend čekala a sledovala závody. Vše se spolu učíme, obě jsme začátečnice a zkušenosti získáváme na závodech. Trénuje nás Lucka Schönová a Marťa Bolehovská, díky jejich trpělivosti a radám se spolu posouváme dál a dál. Velmi nás tato disciplína obě chytila. Messinka je moc šikovná čtyřletá fenka, která je se mnou velmi trpělivá, protože moje hody jsou občas zajímavé a disk mi letí někdy jinak, než bych si představovala. Ale jak se říká, chybami se člověk učí a co tě nezabije, to tě posílí.

Můj cíl na letošní rok bylo pokořit moji hroznou trému a nebyť poslední.

Moje hody nejsou tak daleké, proto Martinka závodí s Messi v disciplíně SPTF, kdy pes běhá pro jeden disk, který nosí zpět po dobu 90 sekund. Hrají se dvě kola.

5.-16. 4. USDDN HUNGARIAN QUALIFIER 2023 – Szödliget

Dcera Martinka závodí v Dogfrisbee od roku 2015, je to již zkušená závodnice, která má neuvěřitelné hody. Miluje házení do dálky Quadruped a dostala nápad zjet si zazávodit do Maďarska a získat další zkušenosti se svojí Bejlínkou a nás tam s Messi nahlásila také.

Já jsem její opak, ale snažím se překonat stres na závodech. S Messinkou závodím v kategorii začátečnicků. V Maďarsku závodilo 6 zemí, v naší kategorii bylo 13 týmů a já s Messinkou podala asi nejlepší výkon, co se nám kdy povedl, bylo z toho 6. místo.

V Maďarsku v disciplíně SPTF závodilo 46 týmů a holky spolu získaly nádherné 6. místo a tím mají kvalifikaci na letošní MS do USA. I se svojí fenkou Bejlínkou se na těchto závodech kvalifikovala na MS do USA.

Messinka byla úžasná, moc se snažila, byla veselá a rychlá. Spoustu lidí na závodech okouzila, na Martince vyzvídali, co je to za pěkné plemeno.

8.-9. 7. – Závody v Sankt Gallen, Švýcarsko

Jelikož máme občas s Martou bláznivé nápady a když chcete vidět krásné hory a krajinu v Německu a Rakousku, tak jsme si řekly, proč zrovna nezajet na závody do Švýcarska. Nápad se zrealizoval během pár minut a dobrodružná cesta mohla začít.

Závody se pořádaly v Sankt Gallenu, byl to takový komorní závod proti našim u nás, ale v úžasném poklidu, velmi příjemném prostředí a se skvělými lidmi, kteří nás přijali hned mezi sebe. Jen to obrovské teplo, jaké tam na nás čekalo, slunce svítilo, trávník páčil jako čert.

Závod byl takový hezký a poklidný, že jsem na první část ani nestihla být nervózní. Messinka běhala T&F i s Martinkou a aby to nebylo holkám líto tak s Messinkou i s Bejlínkou naházela úplně stejné body a měly holky dělené 9. místo ze 40 týmů. Já s Messi jsem skončila na 17. místě ze 40. Což je u nás rekord a splnění snu, nebrouzdat spodní příčky.

No a freestyle? Obě kola jsem byla klasicky nervózní, ale bylo to fajn, s lepším pocitem než jindy. Po prvním kole čtvrtí. Co se podařilo v sobotu, se nepodařilo v neděli a naopak. Takže klasický můj a Messi stav. Ale díky hezky naházeným bodům v T&F jsme k mému úžasu poskočili na 3. místo. Ještě teď tomu nemůžu uvěřit.

No, jelikož by byl náš výlet moc jednoduchý a krásný, čekalo na nás na zpáteční cestě nemilé překvapení. Cesta frčela krásně a kousek po projetí hranic z Rakouska do Německa nám rupla na dálnici spojka. Přijelo se ke koloně a šlus, auto nic, spojka chrupkala dole a nehodlala spolupracovat.

Jelikož máme skvělé kamarády, podařilo se nám našťástí dostat domů po trošku dramatických zážitcích o 12 hodin později, ale hlavně v pořádku. Ale to by byl již jiný příběh. Ještě jednou moc děkujeme za tolik pomoci. Takže nakonec vše dobře dopadlo.

25.–28. 8. ME v Dogfrisbee – USDDN DOGFRISBEE EUROPEAN CHAMPIONSHIP, HUNGARY 2023 – Kincsem Lovaspark rendezvényhelyszín

Náš třetí zahraniční start byl na Mistrovství Evropy v Maďarsku. Počasí na nás čekalo opravdu dosti slunné. Slunce páliło na Messinku černý kožíšek hodně, teplota se střídala od 36° do 38° Celsia. Ale Messi byla úžasná, běhala a chytala naprosto úžasně, startovala 3x se mnou a jednou s Martou. Byla úžasná naše chlupatá černá koule. První hody v Pro Toss Fetch starters, no, to byla katastrofa. Trefila jsem pana rozhodčího, hodila jsem skoro do vedlejšího hřiště, ale dva chycené jsou, máme 5 bodů a šlo se do druhého kola. Nakonec z toho bylo 43. místo z 54 týmů. A Messi s Martinkou získala 123. místo ze 154 týmů.

Freestyle se nám podařilo moc pěkně, mini k freestyly se zadařilo nad mé očekávání s osobním rekordem 14,50 bodů, a to nás vystřelilo na neuvěřitelné 13. místo ze 33 závodníků. Do druhého kola postupovalo jen

TOP 15. Juchůůů ještě dnes jsem z toho v šoku, že jsme se s Messinkou dostaly do finále.

Druhé kolo jsem hrála v době, kdy měla jít Martinka s Bejlinkou na Quadrupeđ na jiném hřišti. Hrál se mi moc dobře, jen na konci nám najednou vypnuli hudbu. Dojela jsem to ale dál celé, jen jsem se divila, jak je možné, že mi hra nevyšla časově. Byla mi špatně zapnuta časomíra. Proto mi nepočítali část hry. Dostala jsem jako omluvu možnost jít znovu. Měla jsem ze hry dobrý pocit, navíc v tom šíleném vedru jsem nechtěla Messinku honit znovu po slunci, proto jsem tuto možnost nevyužila. Užila jsem si s ní krásnou hru, obě nás to bavilo, navíc jsem pokořila svůj stres a nervozita nebyla. Tak proč ji honit znovu. Nakonec jsme se dokonce posunuli na nádherné 12. místo.

Messinka byla celý víkend úžasná, klaním se před ní, že mě podržela a v tom vedru makala na 100% a ani jednou neodešla hledat stín.

Máme nádherné zakončení naší letošní sezony s Freestyle.

Na ME v Maďarsku závodilo pět chodských psů, čtyři s rodinou Kromkových a jedna naše. Alča, Tom a Terežka mají také spoustu nádherných umístění, ale to už je jejich příběh. Děkuji jim, že jsou tak úžasná rodina, s nimi být na závodech je velká radost a super zážitek.

Děkuji moc za podporu celé mojí rodině, protože bez nich bych na ten start asi nikdy nevskočila.

Letos jsem závodila s Messi celkem 8x a celý rok se mi podařilo plnit předsevzetí nebýt poslední, krotit svoji nervozitu a hlavně si závod s Messinkou užít. Vše splněno.

Nezapomeňte si i vy plnit své sny, jde to v každém věku.

Je Vás tu spousta, kdo hrajete frisbee, pojedte také někdy zkusit s námi na závody. Jestli máte někdo zájem zjistit více o frisbee, kde trénovat, kdo je blízko Vás, napište, Martinka Vám ráda poradí.

Alena Bolehovská a Messi z Boršova

Pojizeřím za sluncem 2023 – Pláně pod Ještědem. 6.–8. října 2023

DLOUHÁ TRASA CHODSKÝ PES – 32 KM

POŘADÍ	PSOVOD	PES	ČAS
1.	Barbora Enöková	Rafinka z Malého údolí	5.06
2.	Filip Špaček	Isildur Ori Voronda Nildo	5.33
3.	Petra Folková	Jesse Alassea Voronda Nildo	6.43
4.	Stanislava Zelenková	E-bay od Brány Ráje	7.31
5.	Petr Bolehovský	Fantóm z Dašického zátiší	11.17
6.	Vojtěch Kužel	Caia Caramelka Shera Lukato Gold + Indy	11.18
7.	Libor Bolehovský	Deizy z Dašického zátiší + Angie Akruko	11.19

STŘEDNÍ TRASA CHODSKÝ PES 24.5 KM

POŘADÍ	PSOVOD	PES	ČAS
1.	Tomáš Kučák	Gekie Rosa white	3.13
2.	Tomáš Nařka	Brandon Stark Bohemian Crystals	3.39
3.	Lenka Odvárková	Perceval od Brány Ráje	3.58
4.	František Slezák	Bonna Rons Juwel	4.42
5.	Alena Makovičková	Orisa z Letinské kovárny	4.44
6.	Markéta Hampová	Dory Tapro	4.53
7.	Veronika Hájková	Empathy Krosandra	4.54
8.	Eliška Sklenářová	Albero Svádovské štěstí	4.56
9.	Lenka Kučabová	Easie Tapro	4.57
10.	Veronika Fránková	Ariana Chlupatý nesmysl	5.04
11.	Alexandra Fránková	Belatrix Chlupatý nesmysl	5.05
12.	Jitka Uhrová	Charmando od Brány Ráje	5.12
13.	Iveta Hofmann	Radost Daisy od Brány Ráje	5.16
14.-15.	Veronika Absolonová	Cira Badaluhami	5.26
14.-15.	Simona Rambousková	Persefona Vita canina	5.26
16.	Lucie Školníková	Hellbery Lady Černá luna	5.29
17.	Jana Kalinová	Newill z Dašického zátiší	5.30
18.	Iveta Bryndová	Cloe Cindy Frebaro	5.33
19.	Karolína Listopadová	Bruce na Skalském kopci	5.34
20.	Lucie Hostinská	Iris z Dašického zátiší	5.59
21.	Miluše Moravská	Born to Speed Bohemian Crystals	6.20
22.	Veronika Hámoňová	Caamo Bohemian Crystals	6.21
23.	Nikol Pospíšilová	Be your Sunshine Bohemian Crystals	6.24
24.	Václav Vančura	Buffy Atra Talpa	6.41
25.	Veronika Špidlenová	Profesor z Malého údolí	6.42
26.	Jana Šoutová	Arlette od vrchu Baba	6.43
27.	Josef Hájiček	Black Jack Bohemian Crystals	7.34
28.	Jana Chaloupková	Beliz Černý rubín	7.51
29.	Sylva Jančová	Rogue Vita canina	7.52

KRÁTKÁ TRASA 15.5 KM - bez pořadí

PSOVOD	PES	KATEGORIE
Kristýna Macounová	Ideal Boy Tapro	chodský pes
Vašek Renčín	Sirius Black od Brány Ráje	chodský pes
Eliška Šimová	Fessi Tapro	chodský pes
Marcela Karenová	Nicollet z Letinské kovárny	chodský pes
Alena Richterová	Harm Tapro	chodský pes
Hana Krystufová	Aloha Rons Juwel	chodský pes
Anna Kolesnáčová	Deus Ex z Podmokelských pastvin	chodský pes
Martina Válková	Bessy od Zámku Rohozce	chodský pes
Karolína Válková	Feebee od Zámku Rohozce	chodský pes
Kačka Holubová	Renesance od Brány Ráje	chodský pes
Štěpánka Přihonská	Nefertari Vita canina	chodský pes
Tobiáš Přihonský	Caelestis od Šišovky	chodský pes

Více najdete na internetové adrese:

https://pojizerim-za-sluncem.webnode.cz/vysledky/2023/?fbclid=IwAR3QrmlceQISKahpp5wd2YECDFgtfG-y7AxzJIA9dMLWE0Sj_9TKjoLUZE

Bylo, nebylo,

za sedmero horami a devatero řekami tyčila se nad městem Libercem se svými úctyhodnými 1012 m hora Ještěd. A právě tuto horu a spolu s ní i řadu dalších krásných a zajímavých míst v okolí, zvláště pak Chatu Pláně pod Ještědem, vybraly si jako ústřední místo konání akce Pojizeřím za Sluncem léta páně 2023 úžasné paní pořadatelky Věra Zikmundová a Julie Kováčsová.

Nemálo účastníků sjelo se do Pláni již v pátek 6. října, ale většina, mezi nimi i já, můj pes Jesse, kamarádka Bára a její psi parťáčky Sania a Doris, dorazila v sobotu za ranního kuropeční rovnou na start dogtrekkingové soutěže.

Nikdo ze souputníků nevyhnul se prezenci a přejímce, vřelému přivítání páničků i jejich psů a následně rozpravě k trasám. Na výběr měli jsme ze tří variant, jedné nesoutěžní a dvě soutěžních, z nichž tu delší, 32 km křížem krázem Ještědsko-kozákovským hřbetem, si náš tým vybral. Po nezbytných přípravách, panáčku na šťastný návrat a zapsání startovního času, vydali jsme se na cestu. Počasí bylo krásné. Teplota akorát, trakaře padaly jen malou chvilku a byly vlastně příjemně osvěžující.

Rozprava k trase

Pro mě a Jesse to byla vůbec první dogtrekkingová zkušenost a je nad pojizerské slunce jasné, že lepší místo konání, než kraj mého dětství a dospívání, ani lepší parťáčky jsme si nemohli přát. Silný závan nostalgie nás omámil takřka pár kroků od startu u „Šámalky“ (Chata U Šámalů), která mi připomněla mé lyžařské začátky. Pejsci asi vycítili naše – hlavně tedy moje – rozpoložení a nikterak se nezdráhali vyskočit na nedaleký kamenný stolec a nechat se vyfotografovat na tisíc různých způsobů ze všech možných světových stran.

Cestou měli jsme občas další soutěžící. Tu někoho nechali za sebou, onde přibrali ho do party. Cesta plynula příjemně v přátelském duchu, jak se na akci organizovanou „od choďá-

Jana Chaloupková a Beliz Černý rubín

ků pro choďáky“ sluší a patří. Chvilkami klesali jsme do údolí, pak zase stoupali k výšinám a kochali se panoramaty očím i duším nevýslovně lahodícími. Velkorysý časový limit pro absolvování trasy umožnil nám ochutnat plný doušek z Obrího Sudu i ze studánky Nad Hlubokou, a tomu, kdo chtěl, též svažit vyprahlé hrdlo a doplnit energii v některém z restauračních zařízení po cestě.

Jesse Alasea Voronda Nildo kamenný stolec

Přišly i krušné okamžiky, kdy jsme na několik chvil sešli ze správné cesty, klopýtali do strmého kopce, brodili se hlubokým a prašným lesním terénem. Bez toho prý by to ale bývalo nešlo, jak jsem posléze zvěděla od zkušenějších kamarádek, čili bylo vlastně vše v nejlepším pořádku. Poté, co jsme se dočasně rozloučili se souputníky ze Střední trasy, došli na kraj města, jen abychom krátce pozdravili lanovku a nechali Liberec opět za zády, začali jsme stoupat rovnou ke dnu.

Libor Bolehovský, Angie Akruko, Deizy z DZ

Vrchol Ještěd, na něm dřepící legendární Hubáčkův rotační hyperboloid i samotný cíl naší

cesty-Chata Pláně pod Ještědem, zdály být se s každým našim dalším krokem vzdálenější a nedosažitelnější. Ale my to nevzdali! Ne, to bychom s Bárou nemohly našim psím parťákům udělat. I když i na nich už byla znát únava, sebrali jsme všichni zbytky sil a energie a s vidinou zaslouženého odpočinku, něčeho dobrého na zub a v případě člověčí části výpravy také přezutí do volnější obuvi, vyškrábali jsme se těsně pod vrchol hory Ještěd.

Zleva Amethyst Niraya BC (Bohemian Crystals), Be your Sunshine BC, Born to Speed BC, Caamo BC, Paco (vořech), Black Jack BC

Jako někdo, kdo byl až nahoře na Ještědu v životě několikrát, můžu všechny ubezpečit, že nikdy před tím jsem ani v 1012 m nad hladinou moře necítila tak velkou satisfakci a pocit štěstí, jako 7. října 2023 v „pouhých“ 970 m. A to je asi právě ten důvod, proč to všichni děláme. Trápíme svá těla brzkým ranním vstáváním, chozením ve všech možných i nemožných terénech, plníme kontrolní úkoly, sbíráme zkušenosti a zážitky a odměnou je nám čas intenzivně strávený s našimi čtyřnohými i dvounohými přáteli, navázání nových vztahů, posunutí našich hranic a také krásné ceny. A to za to prostě stojí!

Každá pohádka by měla mít šťastný konec a ta naše ho toho krásného dne na začátku října měla v té nejčistší podobě. S mým úžasným chodským parťákem Jessem (Jesse Alasea Voronda Nildo) jsme si na naši premiéře totiž došli pro krásné 3. místo ze 7 chodských týmů, které na Dlouhé trase startovaly.

Nejsem žádný velký plánovač, ale jedno vím jistě – pokud to bude jen trošku možné, příští rok se s Jessem zúčastníme zase. Přidáte se taky?

Petra Folková a Jesse Alasea Voronda Nildo

Střední trasa 2. místo Tomáš Naňka a Brandon Stark Bohemian Crystals

Dogtrekking Pojizeřím za sluncem je tradiční podzemní závod, který se koná od roku 2005!

Prátelský canicross závod 2023 – Havířov

Jak jsem avizovala v reportu z Extreme Dog Race, čekal mne další týden menší závod v Canicrossu, tentokrát ale jako jednotlivce, bez překážek. Tenhle závod bych ale neběžela, kdyby mě nepřemluvila kamarádka, která už běhá delší dobu. Prý o nic nejde a vyzkouším si, jaké to je. Ok, takže šup poslat z dovolené na poslední chvíli přihlášku a zaplatit.

Po posledním závodě toho moc už natrénovat nešlo, takže jen lehce, protáhnout a udržet. V sobotu 26. 8. ráno jsem sbalila vše potřebné a vyrazili jsme směr Havířov – prezentace a cíl byl Na Vyhlídce u baru a workoutu – kdyby toho někdo neměl dost, případně měl hlad. Startovací balíček byl značně bohatý, což s ohledem na složení sponzorských dárečků ocenila Dixinka a nejráději by místo závodu hned baštila.

Celkem dorazilo 27 týmů jak s malými psíky, tak i obry. Počasí bylo opět horké, ale trasa byla jen necelé čtyři km, takže jsme se zapotily, ale dalo se to vydržet. Po krátké rozpravě se začalo startovat, v jednom intervalu vždy dva závodníci se psy. Byl to celkem kalup. Protože jsme takový start ještě nedělaly, byla jsem nervózní, zda odstartujeme v pohodě a nezamotáme se, nebo třeba nespadnu. Dixie šla hned krásně do tahu a vůbec druhého psa neřešila.

Páneček už čekal v křoví a dělal ten den fotografa, takže Dixie po odstartování vystřelila rychle, jen jaksi zapoměla, že běží s paničkou, a chtěla zůstat u pánečka. Rychle ale pochopila, že pokračujeme a zabrala. Bohužel jako astmatik-sklerotik jsem zapomněla na léky, takže první stovky metrů vypadaly spíše jako závod o život, než sranda závod. Po pár minutách už se tělo chytilo a statečně jsme běžely – no dobrá, místy se plížily – zhruba v polovině byla bedna s vodou pro psy na pití, Dixie místo aby se napila, tak tam rovnou čáchla celá. Trať se začala stáčet zpět ke startu, což znamenalo – cíl už je jen pár stovek metrů. Radost opadla, jakmile jsem viděla před sebou krpál, který jsme ještě musely vyběhnout. Ale ten už většina závodníků vycházela – no my jsme šly obě snad po čtyřech.

V cíli na nás čekaly účastnické medaile, které byly dřevěné a vytvářené laserem. Zůstaly jsme pak na vyhlášení vítězů, to se nás sice netýkalo a týkat asi nebude – ale, kdo ví. Každopádně zase super zážitek a až teď, co mám čtyřnohého partáka, zjišťuji, že je ten běh prostě fajn. Ať nevyjdeme z formy, tak další týden čeká manžel a syna závod Hard Dog Race, ale to už bude zase něco jiného...

*Zá-Chodák Mud Team
(Pavla Záhumenská + Dixie Český rubín)*

Hard Dog Race Base 2023 – Králíčák

Jak jme předeslali u EDR, pokračovali jsme v roce 2023 v trénincích i závodech. Na Hard Dog Race panička přenechala místo pánské osádce domácnosti. Se synem Pavlem jsme od

začátku tréninků dělali co nejvíce pro to, abychom byli připraveni, a řeknu vám, byl to mazec. Při prvním tréninku jsem uběhl s bídou 200 m a funěl jak ježek. Dixinka po dvou kilometrech stávkovala, před závody už ale 6 km nebyl problém ani pro mě a Dixie vypadala, že se místy nudí, jak je páneček stále jak slimejš. Pavel je na tom samozřejmě lépe, ale jestli mu to bude co platné v závodě, to se teprve uvidí.

Závod HDR Base CZ se konal 2. 9. 2023 ve Ski Areálu Stříbrnice (Králíčák) – my na místo dorazili opět o den dříve, přece jen je to dost daleko a start jsme měli po ránu, kdy se ještě musíte odprezentovat, předložit doklady své i psí. Stanovalo se na loukách okolo, čekali jsme více lidí, ale mnoho jich druhý den jezdilo až chvíli před startem. Přihlášeno bylo někde okolo 1000 lidí a psů. Večer jsme s kamarády, co to už znají, jen pokecali a šli spát – bylo chladno a místy pršelo, takže byly obavy, co ráno vůbec bude. Po ránu už nervozita stoupala, dali jsme baštu, pak prezentace, připnuli jsme si čísla, čipy, trochu rozcvičit, rozběhat – nejhorší je u mne první kilometr než kolena a plíce pochopí, že to fakt není procházka. Start jsme měli v 9:45, takže něco po půl jsme už stáli na startu a sledovali, jak to bude probíhat. Čipy byly na rukou a první překážka byla podlézáni konstrukce tak, aby nás načety časomíry, stejně to bylo i na konci. Poslední pomazání od paničky, trenérky a manažerky v jedné osobě 😊.

A jdeme na to, hlavně nepřepálit start, takže šup do toho. Dixie po startu zabrala jako divá, podlézt konstrukci a běžet směr polštář – či spíše velká nafukovací trampolína-matrace, maličkost. Pak se běželo mírným stoupáním k A palisádě – klasické ačko, jaké zná Dixie z agilit, to bylo pár vteřin, ale já funěl, jako bych startoval ve sprintu. Další překážka už byla správná čuňáčina – po čtyřech v potoce a blátě – no ti lepší to dokázali jen v podřepu probrodit. Já se svými koleny udělal šipku přímo do bláta – bohužel stejně jako na EDR jsem to neměl dělat, vši silou jsem kolennem uvalil do kořene a viděl více hvězdiček, než v noci na obloze.

Od té doby už to bylo o tom, jestli vůbec „doběhnu“. Koleno bolelo jak čert, mladoch se mi trochu smál, trochu mě litoval, nevím co více.

Dixinka už byla jak čuník, ale choďáci jsou přeci samočisticí, tak se toho nebojíme. Stoupání pokračovalo, čekalo nás prolézání boudy pro psy. Mladší člen jednotky proletěl jak nic, hafan taky, no já to měl trochu horší, ale vešel jsem se. Závod pokračoval lesem, do potoka, na protější kopeček a tak dokola, až se doběhlo ke splavu. Tam už byla trochu hloubka, a tak se tam Dixie moc nechtělo, ale nechala se ukecat a vodou jsme došli pod mostek. Pořadatel volal „pozor na hlavu!“ V zápalu boje nevnímám a samozřejmě jsem tu ránu do hlavy schytl – klasika.

Za mostkem už se běželo po lesní pěšince a loukou do prudkého, dlouhého stoupání. Nahoře byl kotec pro psy, tam jste psa museli zavřít a po kotci přelézt. No, někteří hafani byli bez pánečku nervózní. Naše se tam tak začuchala do vůni ostatních, že jsem pro ni do kotce musel zajít – nevím, čemu se pořadatel smál.

Dále na trati bylo malé občerstvení a pokračovalo se do dalšího kopce – fakt nevím, jak to dokážou udělat, že se běží pořad nahoru. Tam už byla trochu obávaná překážka – lenochod – lešeňové trubky, po kterých se ručkovalo – tady se nám vyplatily hodiny v posilovně. Když jsme netušili, jak to přeručkovat, tak jsme na překážce neměli problém udělat i blbiny a znova se nohama zaháknout, když nám šly k zemi.

A konečně se běželo dolů z kopce – ale naražené koleno už dost bolelo, takže to bylo

horší než stoupání. U další štače jsme nafasovali vesty s asi 20 kg zátěží – super bylo, že pod zátěží koleno přestalo bolet, ale pořadatel mi vestu nechtěl půjčit na další běh.

Další seběh už byl k lávce maličkost, a pak pro nás obávané brodění rybníkem. Ne, že by Dixie vodu neměla ráda, ona ji miluje, ale jen tak po pupík jako dáma. Bohužel to tam měl po pupík páneček a ona chudák nevěděla, jestli má plavat, skákat nebo jít. Skákala, a zřejmě z tepelného šoku – nevím – najednou kvikot, jak by vraždili podsvinče. Okamžitě jsem ji vzal do náruče. Pavel kontroloval packu, nikde nic. Opravdu jen křeč, tak jsem ji nesl celým rybníkem, a teda 20 kg v rukách a jít po pás ve vodě je slušná zátěž. Jak si spočítala, tak jsme prošli dvě vodní překážky – pneumatiky a podplavání sítě, venku už jen proražení zavážených pneumatik. Pro jistotu jsme kousek šli a sledovali, co packa. Vše OK, takže další stoupání už jsme běželi do lesa.

Po výběhu byl agility tunel, takže Dixie první, já šipku za ní a po břichu se vyplazit. Výlez z tunelu byl z kopce a můj zamýšlený kotoul vyšel trochu jinak, ale aspoň měl fotograf co fotit. Pavel pak prohlásil, že je škoda, že jsme se tak moc v rybníce umyli, a že nebudeme v cíli špinaví – to neměl dělat, neboť další překážka bylo podlézání sítě blátem. No, a aby mu to nebylo líto, tak jsem ho poznačil hroudou bláta přímo na záda – už jsme opět byli všichni tři jak čuníci. Po kratším běhu bylo nošení granulí v kýblu – není problém.

A pak už se běželo hodně prudce z kopce, traverzem k cíli. Koleno už mi dávalo na vědomí, že ještě chvíli a válím sudy, takže Pavel mohl doběhnout rychleji, ale počkal a držel s námi krok. I tak jsme ale běželi, co to šlo. U cíle už jen obrácená role, kdy páneček šel „bednou“ a pes vedle ní – to by nebyl problém, kdyby to nebylo vkleče, a já neměl krátké vodítko, ale Pavel pomohl a dali jsme i tuhle. Poslední už jen podlezení konstrukce u časomíry a finiš.

Po finiši jsme dostali medaile, i Dixie má svoji, a dokonce jsou takové, že se do sebe zaklesnou a tvoří jednu velkou. Prostě týmová odměna. Za cílem už na nás čekala panička, a tak měla Dixie už zase celou smečku po kupě. V cíli jsme zjistili, že trať byla skoro o kilák delší, proto jsme čas měli delší, než jsme doufali. Ale i tak – 6,84 km za 1:11 hod, 20. místo z 87 týmů, takže spokojenost.

Mladší syn si to tak zamiloval, že příští rok chce běžet taky, takže to vypadá, že Dixie bude muset zvládnout jeden závod se mnou

a Pavlem a pak sranda závod rodinný s paničkou a mladším.

Pořadatelům velký dík a poklona za uspořádání, děkuji rovněž za poskytnutí a svolení k použití fotek.

A vám děkuji za čas věnovaný přečtení našeho pohledu na tento netradiční závod se psím partákem. Děkujeme za pozornost

Váš Zá-Chodák Mud Team (Záhumenští, tentokrát Petr a Pavel + Dixie Český rubín)

Fotografie jsou majetkem Hard Dog Race Kft a jsou zveřejněné na základě písemného souhlasu této společnosti. Fotografie pořídili: Visages muels, Albremi foto, Vašek Kadraba, Chripkó Lili aj.

Veselé závody Polička 1. – 3. září 2023

Již potřetí se vydáváme na Veselé závody do Poličky. Tentokrát ne v červnu, jak bylo původně v plánu, ale začátkem září. Bereme stan, spacáky, karimatky a psy a jako další zážitek pro děti budeme letos spát ve stanu. Počasí nám přálo celý víkend. Dle propozic přijždíme v pátek v podvečer. Po zaparkování a postavení stanu bereme holky (Semi a Berry) a jdeme se přivítat s ostatními.

Semi (Gomeisa Věčná Legenda – choďanda) to tam již zná, ale pro Berry (Blueberry

Swan Goldies – australačka) je vše nové, jsou jí 4,5 měsíce a je na prvním takovém výletě. Naštěstí parta chodáků i jejich paniček je natolik skvělá, že přijali mezi sebe i jiné plemeno.

Po večeri jsme byli rozdělení do skupin a následovala první hra – pohádka. Gabča přečetla jednomu z týmu pohádku, a ten ji musel po paměti převyprávět co nejlépe druhému a druhý ji vyprávěl na body. Body se udělovaly za každé vyřčené slovo, které měla Gabča podtržené, což vypravěč nemohl vědět, tak zkoušel a zkoušel.

Další hrou, kterou jsme hráli, byl AZ-kvíz, klasika, kde se odpovídá na otázky. Letos to vypadalo, že vyhraje černá barva. Noční program pak zaplňovala hra na kytaru u táboráku, které jsme se tedy již neúčastnili, jelikož jsme byli natolik unavení, že jsme hned po AZ-kvízu odpadli.

V sobotu ráno se probouzíme plní sil s očekáváním, co si pro nás Lenča s Gabčou připravily tentokrát. Po vydatné snídani začínáme zábavu Labyrintem, tentokrát ne se zavazaným očima a navigátorem jako loni, ale probíháme labyrint sami s pejskem na volno. V první zatáčce si musí pejsek sednout, ve druhé zatáčce lehnout, ve třetí opět sednout a v cíli proběhnout a páneček musí plácnout do stolu a hrou Skořáčky mu vyhrát pamlsky. Proběhnutí Labyrintu je na čas, hra Skořáčky již na čas není. Každý účastník má dva rozběhy. Já běžela se Semi a Rafaelka běžela s Berry a šlo jim to úžasně (štěňátko měla raději na vodítku).

Po obědě se vydáváme na tradiční procházku po skupinkách za hledáním indicií a nově odpovídáním na několik otázek ohledně toho, jak si všímáme svého okolí. Trasa vedla jinudy než loňské roky, což velice oceňujeme. Bohužel pro nás, jsou lidé v dnešní době nepřející a škodolibí a několik indicií nám odcizili či zničili. Nás to ale nepoložilo, a i tak jsme si dokázali poradit a vše zvládnout na jedničku. Dokonce, i když jsme se neúspěšně snažili vyjednat od jiné skupiny naše indicie, které jsme nenašli.

Pod indiciemi, jež jsme museli slepit dohromady jako puzzle, se skrývaly jednotlivé rasy psů, které jsme museli též pojmenovat. Následovaly dvě nové hry. První z nich byla pantomima chovatelských stanic. Musím uznat, že toto se nám moc líbilo. Lenča, Gabča a Rostá předváděli pantomimou jednotlivé chovatelské stanice a my museli na papír za skupinu napsat její název. Musím říct, že u této hry jsme se všichni dost nasmáli a pobavili.

Druhou novou hrou bylo pexeso. Zdánilivě jednoduchá hra se proměnila v pořádné nervy.

Samozřejmě se jednalo o pexeso choďáčku a nebylo to vůbec jednoduché. Hrání se po skupinách a udržet myšlenku, kde se skrývá dvojice do doby, než se na nás dostala řada, bylo mnohdy složité, pokud to tedy dříve neokryla jiná ze skupin před námi. Jako u každého pexesa byli vyvoleni choďáčci, kteří se otáčeli pořád dokola. Posledních šest již bylo o náhodě, protože po každém otočení se zamíchali, aby to nebylo tak jednoduché. Musím uznat, že skóre bylo překvapivě vyrovnané.

O sobotní večerní program se postaraly dvě hudební akce v blízkosti cvičáku, které vyhrávaly až do dvou do rána.

A máme tu neděli, poslední den Veselých závodů. Neděle již tradičně patří závodům v agility. Každý má opět dva pokusy, s tím, že pro štěňátka je jiná dráha. My se Agility nevěnujeme, tak jsem Semi raději měla na vodítku, jinak by se mi na to úplně vyprdla. Rafaelka měla Berry také na vodítku, jelikož ta něco takového viděla prvně v životě, a nebyli jsme si jistí, jestli by jí nezdrhla k ostatním psům.

Nicméně trať proběhla s větším nadšením než Semi, na té bylo vidět, že to opravdu není její šálek kávy.

Po obědě následuje vyhlášení jednotlivců (součet časů Labyrintu a Agility), skupin a ocenění krásnou medailí pro děti, které se závodů také účastnily.

Já se Semi jsme se umístily na pátém místě a vyhrály jsme nádherné prkýnko s hlavou choďáčka a Rafaelka s Berry ve štěňatech byla také na pátém místě a též vyhrála krásné věci. Z výhry ve skupině si naše děti odvezly puzzle a malování obrázků.

Moc děkujeme za krásné dary a za úžasně zorganizované Veselé závody a v neposlední řadě za výbornou kuchyni a obsluhu v ní. Už se zase moc těšíme na další ročník, na kterém nesmíme chybět.

*Klára Hladovcová
Gomeisa Věčná Legenda*

Třetí ročník sranda závodu Po stopách Levou zadní

Po dvou úspěšných ročnících Po stopách Levou zadní jsme se znovu vybičovali a opět pro vás uspořádali další ročník. A stálo to za to... 28. října 2023 jsme se sešli, jako v předchozích ročnících, na cvičáku ZKO Pyšely, kterým tímto děkujeme za příjemné prostory. Minulý rok si zazávodilo 31 týmů, tento rok 29, to se vám tak prostě sejde... A bylo by jen 28, nebýt Jany Chaloupkové, která se prostě a jednoduše objevila ve správný čas na správném místě, a tak dostala závodní číslo a myslím, že si to se svojí fenkou Beliz hezky užily, z čehož mám radost.

Počasí pro náš sranda závod bylo již tradiční aneb ráno mlha, chlad a mokro, a potom fouk a slunce je tu, pak zase fouk a mrak je tu, ne že

bychom to uměly objednávat, ale jsme vděčné, že počasí vždy vyjde bez deště.

Po přejímce, zahájení a organizačních informacích se týmy rozešly na jedno z pěti stanovišť: první měl na starosti Zdeničky muž Fanda – vození pejska v kolečku plném míčků, no byla to psina pozorovat. Druhé stanoviště

měla Verunka – vědomostní kvíz a troška obratnosti. Třetí jsme měly my s maminkou – rallye obedience. Čtvrtou měla Marcelka – agility. Páté stanoviště, tentokrát kreativní aktivita, bylo u Katky v klubovně, kde bylo možné se ohřát, dát si něco k pití a občerstvit se dobrotami, co závodníci ukuchtili. Jako každý rok bylo z čeho vybírat.

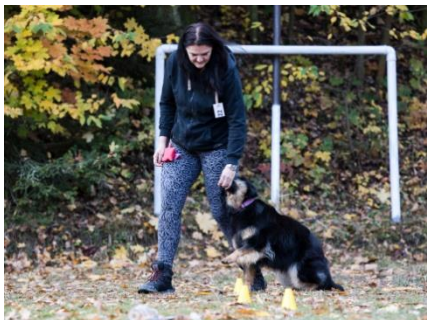
Zdenička v průběhu celé akce fotografovala, takže máme všichni i krásnou dokumentaci našeho úsilí a našich výkonů, kterou najdete na internetových stránkách na adrese: <https://eu.zonerama.com/Sheyla/Album/10585313>.

Den nám utekl jako voda, jak už to tak bývá, když se dobře bavíte. Spočítali jsme body, závodníci se posílili na vyhlášení vítězů a s chutí do toho!

Jako prvního jsme vyhlásili nejmladšího a nejstaršího pejska závodu. Nejmladší byla

Siluetta Regenia Bohemia ve věku 3,5 měsíce a nejstarším pejskem závodů byl Best Boy Rosa White ve věku 8 let. A poté už následovalo další vyhlásování, z čehož bych zde ráda zmínila první tři umístění. Třetí místo obsadil již jmenovaný nejstarší pejsek závodů Best Boy Rosa White Alči Kromkové, jako druhý se umístil Cooper Prácheňský poklad Marty Dindové a vítězem soutěže se stal náš odchovanec Harald Anardil Voronda Nildo Elišky Chaviéry.

Za organizaci závodu patří díky: CHS Černá Luna – Zdeničky Koubíkové a její rodiny, která stojí za vymýšlením aktivit a fotografováním, CHS Frebaro – Katky Mohapelové, zajištění prostoru a provoz občerstvovací stanice, CHS Karmadig – Marcelky Karenové, přijímání přihlášek a přejímka a nakonec (naše) Šmejkalovic CHS Voronda Nildo starající se o sponzorování.

A jaká je poslední informace pro Vás, kdo jste dočetli až sem? Inu vězte, že příští ročník se bude konat nejspíš ke konci října 2024 a my se na Vás moc těšíme!

Jana Šmejkalová

Pro první tři umístění byly připraveny krásné talíře s hlavou chodského psa, medaile, diplomy, poukazy na canisterapeutické zkoušky, pamlskovníky, obojky a jako všichni soutěžící dostali památní kokardu, slevový poukaz na genetické testy a tašku se spoustou dalších odměn pro psy i lidi podle svého umístění.

Vítězům za srdce gratulujeme a věříme, že se jim ceny líbily, ale ani ostatní účastníci nepřišli zkrátka, díky našim skvělým sponzorům, kterým bych tímto ráda poděkovala, a letos to byli: Genomia, terapeutická společnost PaC, Filip Vinduška – chovatelské potřeby, Royal Canin, Weber mlýn, MvDr. Hana Myškaninová, pan Lukáš Koudela, paní Dáda Hřebíčková, Společnost PC Bukovany, nakladatelství Plot, Penzion „U Hastrmana“ Varvažov, Maruška Adámková z chovatelské stanice Preberry, CHS Nad zlato Ireny Tylové, CHS Prasek Evy Práškové, CHS Shadow Dream rodiny Kromkovic, CHS Chodský poklad Heleny Šeré.

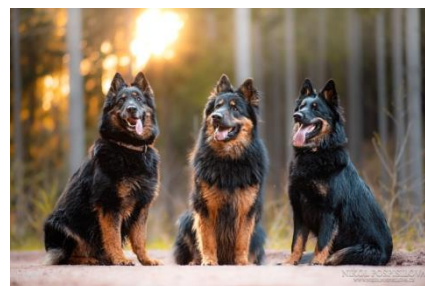

Pro zasmání:

Pepa přijde se psem od veterináře a povídá manželce: „Celou cestu zpátky tak divně a žalostně kňučel, jako by mi chtěl něco říct.“ Manželka se podívá na psa a povídá: „Asi ti chtěl říct, že není náš pes.“

Procházky a socializace

Jako majitelka štěněte chodáčka jsem hledala možnosti chodit s Dixie mezi ostatní psy, aby se správně socializovala a uměla s nimi „mluvit“. Bohužel se mi ze začátku nedařilo nic v okolí najít, tak jsem začala chodit alespoň se psy bull plemene, kteří se scházeli v Havířově.

Nessie z Dašického zátiší, Aladar a Cirilla Temnolovec

Jednoho dne na mě na Facebooku vykoukl příspěvek možnosti zúčastnit se Velikonoční procházky kolem Odry pro chodské psy, kterou pořádala paní Olga Kainarová. Tak jsem neváhala a okamžitě psala, že mám zájem. Naše první setkání a procházka byly v Polance nad Odrou. Sešli jsme se jen v počtu tří psů: Aznar Amborella, Black Diamond Shadow Dream, Dixie Český rubín. I v tak malém počtu to bylo super, psi se vyřádili, občas jsme je museli zklidnit, protože nápadníci Dixince nedali pokoj a ona jim to vracela. Domluvili jsme se zase na dalším setkání za cca měsíc a tím jsme založili skupinu „Chodáci OV“. V této skupině se domlouváme, kdy a kde se půjde.

Po dalším měsíci již šlo pejsků daleko více a takto nás přibývá, občas se přidá někdo nový, někdo ze stávajících zase nemůže, ale naši tři

psi jsou vždy připraveni přivítat kohokoliv z choďáčků i jiných plemen. Tyto procházky se snažíme domluvat vždy někde jinde a hlavně tak, aby tam nebylo moc lidí, protože psi jsou buď na volno, ti co to zvládají, ti, co ne, jdou na vodítku nebo stopovačce. Zatím jsme prozkoumali okolí Odry, Hrabyně, Opavice v Martinově, a naposledy Černý les v Proskovicích. Příště si prohlédneme okolí řeky Lučiny v Havířově.

Naším dalším cílem je udělat procházku tentokrát někde na horách, aby byla opravdu delší a byl to už takový ten výšlap. Tak uvidíme, na čem se domluvíme a kde nás vítr zavane. Pokud by kdokoliv z Ostravy a okolí chtěl „vyvětrat“ pejska i sebe, tak neváhejte a přijďte mezi nás. Budeme rádi za nové kamarády, jak ty dvounohé tak ty čtyřnohé.

Za organizační skupinu Ostrava
Pavla Záhumenská a Dixie Český rubín

Atrey Chodský poklad, Mamba ze Zevlova dvora

S Iris na cestách

S pejsky cestujeme už mnoho let, a právě jim je i náš styl cestování přizpůsobený. Máme obytnou dodávku a jezdíme jen tam, kam se dá dopravit autem. Dovolenu bez psů už si ani nedokážeme představit, a nejen proto, že pro ně stejně nemáme hlídání – nás by to bez nich snad ani nebylo. Když jsme se před několika lety poohlíželi po fence chodského psa, neměli jsme žádné vystavovatelské ani sportovní ambice, chtěli jsme především dalšího společníka na cestování. Po roce čekání na ten správný vrh se k nám do smečky přidala Iris z Dašického zátiší. Kdo nás zná a sleduje, ví, že to s těmi výstavami a dalšími aktivitami dopadlo nakonec trochu jinak... Každopádně letošní léto bylo opravdu především o tom cestování.

Lehká cestovatelská „rozcvička“ proběhla už v květnu, kdy se Iriska s páničkem podívala na pár dní do Bavorských Alp. To hlavní ale mělo teprve přijít: na konci června jsme sbalili auto, zařídili vše potřebné na veterině a vyrazili do Velké Británie. Bez návštěvy veterináře by to nešlo, je potřeba potvrzení o odčervení 120-24 hodin před příjezdem do země. Další podmínky vstupu jsou čip (který doporučují také

rovnu nechat zkontrolovat – horké chvíle, kdy ho na některém psovi na hranicích se čtečkou v ruce hledáte, opravdu zažít nechcete) a platné očkování proti vzteklině. Kontroly na hranicích jsou v tomto opravdu důsledné. Co se týče výbavy, tak krom běžných věcí, jako jsou vodítka, postroje, misky nebo krmení, s sebou balíme i dostatek psích botiček a psí lékárníčku.

Dovolenu jsme si naplánovali na 5 týdnů. Chtěli jsme se podívat i do Anglie a Walesu, avšak většinu času jsme hodlali strávit ve Skotsku, kam jezdíme velmi rádi a opakovaně (letos to bylo již po sedmé). Velmi se nám osvědčilo vyjet na takto dlouhou trasu večer – psy (i děti, pokud je také berete s sebou) lze během dne ještě pořádně unavit, tudíž při troše štěstí s nastartováním auta usnou, zároveň jsou prázdné silnice a cesta tak lépe ubíhá.

Do Anglie se dá dostat více způsoby. Pokud jako my preferujete jízdu automobilem, máte dvě možnosti, jak překonat Lamanšský průliv (Eurotunel/trajekt). My volíme trajekt z Calais do Doveru. Během plavby naši pejsci zůstávají v autě, za poplatek je ale možné vzít je s sebou na palubu.

Za těch pět týdnů toho Iriska navštívila opravdu hodně, v Calais viděla poprvé moře (a samozřejmě se v něm ihned vykoukala, jen tu slanou chuť dlouho nemohla pochopit), rozhlédla se z doverských útesů, ve Walesu se proběhla po národním parku Snowdonia, v Anglii pro změnu po národním parku Lake District – zde vylezla do poloviny nejvyšší hory Anglie (Scafell Pike) a prohnala své první (a díky následným „ochranným opatřením“ i zatím poslední) ovce.

Ve Skotsku jsme se podívali do národního parku Loch Lomond and Trossachs, poté do údolí Glencoe a následně se přesunuli na ostrov Skye, kde jsme pobýli asi týden. Z tamějších cílů výletů stojí za to zmínit například kaskády malých vodopádů Fairy Pools a za nimi se tyčící pohoří Cuillin, skalní masiv Quiraing, Korálovou pláž (Coral Beach) nebo Oransay Island, malý ostrůvek, na který se dá dojít suchou nohou – ale pouze za odlivu. Dále jsme ve Skotsku zavítali do národního parku Cairngorms a nevynechali ani návštěvu hlavního města, Edinburghu (Iriska si ho prohlédla pěkně z výšky, z vrcholku Arthur's Seat).

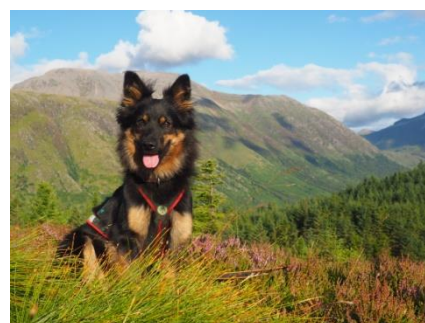
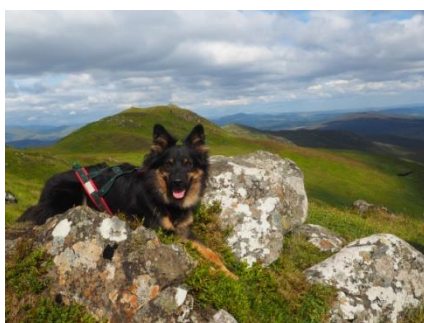
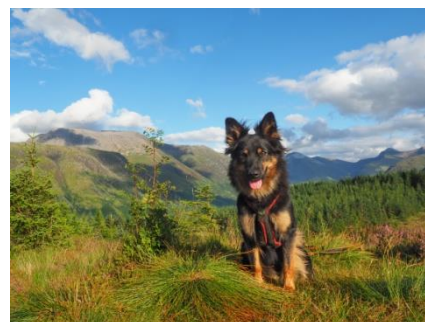
Skotsko je opravdu velice „dog friendly“ země, se psem často můžete do restaurace a někdy i do obchodu. Což tedy na druhou stranu znamená i to, že psů tam potkáte opravdu hodně. Pokud se vydáte na toulky přírodou (což vřele doporučuji), mějte na paměti, že cesty nezřídka vedou přes pastviny, na kterých se pasou ovce či jiné zvířectvo. Většinou se zde setkáte s cedulkami s upozorněním, že máte mít psy pod kontrolou (což pro nás letos znamenalo mít tři pejsky povětšinou na volno, jen Iriska po zmíněném incidentu v Anglii velkou část dovolené strávila na dlouhém postroji připoutaná k mému canicrossovému opasku – no a já si dala předsevzetí s tím do příště něco udělat).

Většina srpna pak byla především ve znamení výcvikových víkendů (protože předsevzetí je třeba začít plnit hned, než se na ně zapomené), ale také nabírání sil na další cestování – na konci srpna a pak ještě jednou v září se Iriska opět podívala do Alp, tentokrát rakouských: v srpnu si s páničkem dala třídní přechod od jezer v Gosau až na vrchol Krippenstein s přespáváním na horských chatách. V září jsme pak na několik dní vyrazili do oblasti Štýrska. Na cesty do Rakouska doporučuji k psí výbavě přihodit i náhubky, v lanovkách jsou často striktně vyžadovány a nám už se několikrát stalo, že ač jsme to tak původně neplánovali, lanovku jsme nakonec využili.

Než jsme si pořídili Irsku, byli jsme s pejsky také ve Švýcarsku, Itálii nebo Irsku. Všechny tyto země plánujeme navštívit znovu. Naše chodská holčička se má tedy do budoucna určitě na co těšit.

Lucie Hostinská a Iris z Dašického zátíší

ROYAL CANIN®

Ze závodů O Kozinův pohár

Ze závodů O Kozinův pohár

